רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבה משותפת
ועדת תוכן, ועדת כספים וועדת מדיה בערבית
יום ראשון, כ"ח באדר תשע"ג - 10/03/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר ועדת תוכן ורשות השידור
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
עאטף כיוף, יו"ר ועדת מדיה בערבית
דוד חיון, יו"ר ועדת כספים
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
אסתי אפלבאום-פולני, חברת ועדה
דבורה הנדלר, חברת ועדה
וופא פאהום זועבי, חברת ועדה
קובי אוז, חבר ועדה,
יעקב נווה, חבר ועדה

מוזמנים:
זליג רבינוביץ
איתנה גרגור
ערן הורן
לינדה בר
ליאת בלום
יואב גינאי
דדי מרקוביץ
שלמה גנור
איילת הייבלום
שירין חאפ
מורן מן
מיכל
שמחה

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני פותח את הישיבה המשותפת של תוכן, כספים ומדיה בערבית, כשעל סדר היום שני דברים, אחד זה חלוקת התמהיל, מה שנקרא בסדר היום – מיקור מדיניות הפקות מקור. ושניים זה סרגל העלויות. אנחנו התכנסנו לאחר שהוועדה המשותפת כבר החליטה, זה היה בלי המדיה בערבית, נכון?

היו"ר, עאטף כיוף: אני לא הייתי.

היו"ר, אמיר גילת: דוד, החלוקה הראשונה הייתה עם המדיה הערבית?

דוד חיון: בלי.

היו"ר, אמיר גילת: הוועדה המשותפת לתוכן וכספים התכנסה והחליטה על חלוקת התמהיל של ה-70 מיליון שקלים של הפקות מקור, ולאור השגות שהיו לאנשי המדיה בערבית, אנחנו החלטנו לכנס ישיבה משותפת גם של ועדת תוכן וגם ועדת מדיה בערבית וגם ועדת כספים. זה שלוש הוועדות במלאה שיש להן עניין בחלוקת העוגה הזאת, כדי לדון מחדש בנושא הזה ולקבל את ההחלטה שהיא דרושה לנו כדי לנהל נכון את תקציב ההתקשרויות של שנת 2013. על הלוח נמצאות החלטות הוועדה מהפעם הקודמת, כלומר איך מחלקים את ה-70 מיליון שקלים, כשארבעה מיליון הולכים לדרמה; שמונה מיליון לדרמה יומית; ארבעה מיליון לדרמת ילדים; שמונה מיליון לסתירה; חמישה עשר מיליון לתעודה; עשרה מיליון לתרבות וזמר עברי; שמונה מיליון לבידור; מיליון אחד לפיתוח; סוגה עילית בערבית, זה לא ניתן כך, נקרא את זה – עשרה מיליון בערבית; ועוד שני מיליון לשונות בעברית, סך הכל 70 מיליון שקלים. זה היה התמהיל של הפעם הקודמת. הרציו הוא כזה, קודם כל הסבר: דרמה יומית – שמונה מיליון שהיו אמורים להתחלק לפי החלטת הוועדה מהפעם הקודמת; ארבעה מיליון מתקציב הטלוויזיה בעברית וארבעה מיליון מתקציב הטלוויזיה בערבית. ההיגיון היה לנסות וליצור עוגן שידורים פעם אחת בתולדות הערוץ הראשון, ליצור עוגן שידורים יומי, באמצעות דרמה, שהיא תהיה דו-לשונית, גם עברית וגם ערבית. תשודר בפריים

טיים בערוץ הראשון ובפריים טיים בערוץ 33. וכך, בתקציב משותף של שתי המחלקות, של שתי היחידות – הטלוויזיה בעברית והטלוויזיה בערבית – אפשר ליצור עוגן שידורים גם לצופים בעברית, גם לצופי הערוץ 1 וגם לצופים בערבית ולצופי ערוץ 33. זו הערה מספר אחת, לגבי הדרמה היומית, שאני אישית חושב שזה מאד חשוב, שיהיה לנו עוגן שידורים שונה. לנצל את היותנו זכיין יחיד ולקרב את הצופים לערוץ, באמצעות משהו שהוא משהו יצירתי, שיכול למשוך ולהוות עוגן גם לערוץ בעברית וגם לערוץ בערבית, ובתקציב משותף של שתי המחלקות.

בנושא הפיתוח, הוא מיליון שקלים, שמוקדשים לפיילוטים לשידור, גם כן קיבלנו החלטה על כך, שאנחנו נקצה כ-80,000 שקלים לפיילוטים בממוצע, זה תקציב ממוצע של פיילוט, שאנחנו נבקש פיילוטים לתעודה, לדרמה, לבידור, שאנחנו נשדר, וכך בתקציב של כמיליון שקלים, נוכל לקבל בעצם 10 משדרים, שיכולים להוות גם חגיגה תקשורתית, והקהל יבחר את הפיילוט המוצלח וכו' וכו'. במיליון שקלים אפשר לקבל גם הרבה יחסי ציבור, גם לעודד יצירה חדשה - - -

<u>דוד חיון:</u> וזה יובא לאישור המוסדות - תוצאות הפיילוט? אם לא אז חבל על הכסף.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עזוב כרגע את המתודה.

<u>דוד חיון:</u> חבל על הכסף.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, אנחנו מדברים כרגע על פיילוט לשידור, מעין פסטיבל כזה של 10 - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> בכל הז'אנרים?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בכל הז'אנרים, סוגה עילית. אני תיכף אגיד למה סוגה עילית. אז זה דברי הסבר לדרמה היומית, לפיתוח. סוגה עילית תתייחסו כרגע, מכיוון שאנחנו במילא דנים. אז תקציב הטלוויזיה בערבית זה 10 מיליון, אוקי? והנקודה השלישית היא התקציב של השידורים שמיועדים לאוכלוסייה הערבית. קבענו 14 מיליון שקלים, שזה 20% מהתקציב של כלל ההתקשרויות - - -

<u>היו"ר, עאטף כיוף:</u> ב-2012 וב-2013.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, אני לא קטעתי אותך. אני אדבר איתך אחר כך. אני אתחיל הפוך. אני חושב, לא הוועדה, אני חושב שאנחנו צריכים להשקיע 20% מתקציב ההתקשרויות לדברים שקשורים לחברה הערבית בישראל, אני אגדיר את זה ככה. כי משקלה של החברה הערבית בישראל הוא 20%, כך ש-20% מהתקציב צריך ללכת לנושאים שקשורים לחברה הערבית בישראל. 20% מתוך ה-70 מיליון שקלים זה 14 מיליון שקלים. כלומר, 10 מיליון מהתקציב של הטלוויזיה בערבית, ועוד 4 מיליון שקלים ישתתפו בדרמה היומית. זה היה הרציו של ההחלטה, אוקיי? נתון נוסף שיהיה לחברי הוועדה, לפני שנשמע את ההשגות, רגע, קודם ההנהלה תציג את ההשגות. נתון נוסף, זאת אומרת אני נותן לכם את התהליך ואת הרציו שמאחורי אישור התמהיל הזה שמאחורי ושלפניכם.

דוד חיון: אישור על ידינו.

היו"ר, אמיר גילת: כן, זה אושר על ידי הוועדה המשותפת של תוכן וכספים.

דוד חיון: מתי?

היו"ר, אמיר גילת: בישיבה לפני חודש. ב-13 בינואר. הדבר האחרון שחברי הוועדה צריכים לדעת בשלב זה, שמתוך ה-70 מיליון שקלים, שהוא התקציב שלנו להפקות מקור, 67%, עיגלתי טיפה למעלה, צריך להיות מושקע בסוגה עילית.

יוני בן מנחם: זה על פי החוק.

היו"ר, אמיר גילת: זה על פי החוק, זאת אומרת זה לא נתון בכלל לשיקול דעתנו. זאת אומר 67%.

יוני בן מנחם: זאת אומרת דרמה ותעודה.

היו"ר, אמיר גילת: זה 66.6, אז עיגלתי קצת למעלה בשביל שיהיה 67, שנהיה על הצד הבטוח. זאת אומרת 47 מיליון, אם אני לא טועה, נכון, יואב?

יואב גינאי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: 47 מיליון צריכים להיות מושקעים, קצת עוד פעם, טיפה למעלה, אני הייתי שמח שזה יהיה הרבה יותר, אבל 47 מיליון שקלים מתוך

כל ה-70 צריכים להיות מושקעים בסוגה עילית. זאת אומרת זה הרציו וזה החוק וזה המצע לדיון פה, אוקי? עכשיו, מי מציג את עמדת ההנהלה?

יוני בן מנחם: יואב. העברנו לכם מסמך משותף שיואב וערן הכינו. יואב ידבר על הצד התוכני וערן ידבר על הצד הכספי.

דוד חיון: רגע, על מה הדיון?

היו"ר, אמיר גילת: יש בקשה של ההנהלה לשנות את התמהיל, נכון? זו ההגדרה, יואב?

דוד חיון: זה נושא אחד, יש פה עוד כמה נושאים.

אסתי אפלבאום: זה 67%? לפי המספרים שלי זה לא 67%.

יוני בן מנחם: יואב, תציג את הסיטואציה שאנחנו נקלענו אליה מבחינת השנה, ולמה אנחנו צריכים לשנות.

יואב גינאי: הסיטואציה שהגענו אליה היא סיטואציה שבה אנחנו חסרים כרגע בסוגה העילית. אני אשמח אם ערן יציג את החסר, ואחר כך אנחנו נציע את ה - - -

דוד חיון: אבל איך הגענו לזה?

יואב גינאי: תיכף אני אסביר.

היו"ר, אמיר גילת: כוכבית זה סוגה עילית. תספרו כמה יש.

דוד חיון: פיתוח זה סוגה עילית?

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נדאג שהפיתוח יפתחו סוגה עילית. אמרתי את זה קודם.

דוד חיון: טוב.

ערן הורן: אנחנו עובדים בשביל לקיים את כל ההחלטות והחוק במן מצב שבו צריך לעשות את החלוקה בהתחשב בהרבה פרמטרים, שאחד זה הסכום בחוק, שתיים זה התמהיל – סוגה עילית – סוגה רגילה, ושלוש זה החלטות המוסדות של החלוקה לז'אנרים ותחומים. עכשיו, אילו היינו מתחילים את שנת 2013 מאפס, לא הייתה בעיה. הבעיה נוצרה מזה שבשנת 2013 אנחנו עם משהו כמו 70 מיליון שקלים תקציב, ואם אנחנו לוקחים את מה שכבר עבר אישור ועדת

התקשרויות ובשלבים מתקדמים חלקם חתום וחלקם לקראת חתימה, כסדר גודל של בין 50 ל-60 מיליון שקלים זה כבר כסף שהוא כבר בחוץ, ויש לנו זנבות משנת 2012, של הפקות שבהן בשנת 2012 הוזמן מספר פרקים יותר קטן ממה שהייתה הכוונה, כדי שבשנת 2012 נעמוד בחלוקה לארבעה ז'אנרים של המוסדות. לא בגלל הסוגה העילית, בשנת 2012 היינו בעודף של 5 מיליון שקלים בסוגה עילית מעל החוק, אבל הייתה חלוקה לארבע ז'אנרים. בשביל לעמוד בהם בסוף השנה נוספו דברים בסוגה עילית, וצומצמו פרקים בתכניות בז'אנר התחתון. זו תופעה שהייתה קיימת גם בערבית, עם שתי ההפקות, וגם בעברית במספר הפקות. נכון לעכשיו, אם אני מסכם את כל מה שיש כוונה להקשר בו, בז'אנר שהוא לא סוגה עילית, זה סדר גודל של 28 מיליון שקלים, שלהערכתי מתוכם משהו כמו 20 מיליון שקלים, 20 עד 23 מיליון שקלים כבר בשלבים מאד מתקדמים. יש לנו דוגמאות כמו קדם האירוויזיון שכבר שודר, עצמאות, נפגשים בשישי, התכנית לערב הבחירות, התכנית השנייה של יום שישי, של גאגא הפקות, מירה עוואד, כל הדברים האלה הם כבר בשלב של די אל חזור. ולכן הבקשה כמו שיואב תיכף יציג אותה, היא נועדה לעשות התאמה בין ... לדרישה של סוגה עילית.

__היו"ר, אמיר גילת:__ כן, יואב.

__יואב גינאי:__ בעיקרון אנחנו אולי נדבר אל ה... מספר, ... מה המספר המדויק ... של סוגה עילית?

__ערן הורן:__ יש פה משהו שהוא בסימן שאלה.

__יואב גינאי:__ כן, אבל איך קוראים לזה?

__ערן הורן:__ אם אנחנו מורידים את זה, אז אנחנו נמצאים בסדר גודל של 20 - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ תגיד, מה עם מסך מחשב? טוב, בגדול בינתיים יואב, תגיד מה הבקשה.

__ערן הורן:__ 23.5 מיליון שקלים.

__היו"ר, אמיר גילת:__ יואב, בוא תתקדם.

__יואב גינאי:__ בכמה אנחנו עכשיו?

ערן הורן: כרגע אנחנו כבר ב-25, בלי ההפקה הזאת.

יואב גינאי: כן. אז למעשה החלוקה נעשתה עוד לפני ש... אותו פלח שהועבר לשידורים בערבית, ולכן חשבנו שאנחנו נוכל להשלים את הסוגה העליונה, מבחינת הפלח הספציפי הזה. החלוקה היא חלוקה שאינה מאפשרת לנו כרגע לעשות את זה, משום שעל פי החלוקה הקיימת, בעצם כל מה שהוא סוגה עילית אמור להתגלגל אל השידורים בעברית, משום שהשידורים בערבית, אם אני מבין נכון - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, עזוב. מה מונע מבעדך לעמוד בזה?

יואב גינאי: במה?

היו"ר, אמיר גילת: בזה, במה שיש על הלוח.

יואב גינאי: אז אני בדיוק מסביר. אנחנו פשוט נמצאים בשורה התחתונה בעודף.

היו"ר, אמיר גילת: של כמה? סדר גודל?

ערן הורן: אתה צריך להיות במקסימום ב-23 מיליון שקלים ואתה ב-25.

ווּפא פאהום זועבי: אתה מתכוון לסוגה עילית בעברית שיש לך עוד, או בסוגה ערבית?

יואב גינאי: לא. רק העברית ביחד, עם כל העוגה של הטלוויזיה היום, היא בחריגה של 2 מיליון שקלים, נכון?

ערן הורן: 2-3.

יואב גינאי: 2-3 מיליון שקלים בסוגה העילית.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, מה גרם לחריגה?

יואב גינאי: אז הסברתי.

היו"ר, אמיר גילת: תגיד את ההפקות.

יואב גינאי: מה שגרם לחריגה, אני יכול להגיד מה ההפקות של הסוגה התחתונה - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, תגיד מה ההפקות. רגע, יואב, אני הולך איתך עוד משהו ברמה העקרונית. איפה החריגה? באיזה סעיף? תרבות, בידור?

יואב גינאי: הוא יגיד לך, יש לו את הפילוח המדויק.

היו"ר, אמיר גילת: אז רגע, בואו ניתן בינתיים לשלמה לדבר על הערבית.

ערן הורן: סעיף שקראתם לו אירוויזיון, פסטיבל זמר, יום עצמאות, הפקות מיוחדות, חורג במיליון שקלים.

יואב גינאי: זה הנוסף, השונות.

היו"ר, אמיר גילת: יום העצמאות עוד לא אושר.

דוד חיון: את יום העצמאות אפשר להוריד גם ככה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שונות עברית זה אירוויזיון, נכון? כמה הוצאת שם?

ערן הורן: 2 מיליון זה על פי החלטת המוסדות, והוציאו 3.1 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: אז יש לך חריגה בתקציב של השונות. יום העצמאות עוד לא יצא.

דוד חיון: עוד לא הוחלט. מיליון שקלים על ערב אחד? מה קרה?

ערן הורן: אני מתייחס פה רק לחלק שהוא לא סוגה עילית.

היו"ר, אמיר גילת: ערב, כמה עלה קדם האירוויזיון? 2?

יואב גינאי: כן, אבל זה מתקזז בין סוגה עילית ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא משנה. אנחנו לא ניכנס פה לתוך הפקה וזה גם מאד קשה ככה, אז חברים גם אל תעזרו. אני מבקש לדעת איפה החריגה. איפה ה-2 מיליון שקלים חריגה. אחד לדעתי זה בסעיף של השונות.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני אומר ככה, שהתקציב של השונות הוא 2 מיליון שקלים, זה בערך עלות האירוויזיון, ונעזוב את החלק של סוגה עילית - - -

יואב גינאי: יש את יום העצמאות.

היו"ר, אמיר גילת: אבל יום העצמאות עוד לא אושר, זה עוד לא חריגה. אז לכן כרגע אתה עומד - - -

יוני בן מנחם: בהנחה שזה יאושר אז בתכנית יום העצמאות אתה תהיה בחריגה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל אני כרגע מדבר על פעולת מצב עכשיו.

יוני בן מנחם: נכון.

דוד חיון: אפשר להחליט שאנחנו לא רוצים את התכנית של יום העצמאות, אם זה מיליון שקלים לערב אחד.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, זה נושא אחר.

דוד חיון: רייטינג של כלום.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, זה נושא אחר.

דוד חיון: וגם אף אחד לא רואה טלוויזיה ביום העצמאות.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, זה לא הנושא עכשיו. הלאה. אז כרגע אתה עומד בסעיף שונות. הלאה, איפה עוד מיליון?

ערן הורן: הבידור חורג בכ-מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: למה? מה היה בבידור?

דוד חיון: מיליון שקלים זה שערורייה, זה בזבוז כסף.

(מדברים ביחד)

ערן הורן: רגע, והמקום השלישי שחורג, אם את ה-10 מיליון שקלים של הערבית חלקתם - - -

היו"ר, אמיר גילת: חכה, בערבית אני אדון. אז יש איזו חריגה קלה של מיליון או פחות בבידור, אתה אומר.

ערן הורן: ויש חריגה בתרבות וזמר עברי.

היו"ר, אמיר גילת: של כמה?

ערן הורן: שוב, זה לפי התקשרויות שהן לא סגורות.

דוד חיון: אז אפשר להוריד את זה, אז נוריד את זה.

היו"ר, אמיר גילת: תתייחסו רק להפקות שאושרו על ידי המוסדות כרגע.

ערן הורן: אז את ההפרדה הזאת - - -

דוד חיון: מה שאושר – אושר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, טוב. שלמה, בעיה של הערבית. זאת אומרת, בעצם אני רק אסכם את העברית, לצורך העניין, לשיחה שלנו כרגע, לא אושרה חריגה.

יעקב בורובסקי: איך הוגדר החוק לגבי סוגה עילית – לפחות, או מספר? מינימום?

ערן הורן: לפחות.

יעקב בורובסקי: אז למה יש חריגה? למה אתה מגדיר את זה כחריגה?

היו"ר, אמיר גילת: כי זה סוגה תחתית. בסוגה תחתית יש חריגה.

ערן הורן: כי כבר עברנו איזה שהוא קו. ... לפחות של העילית והתחתית.

ליאת בלום: ברגע שהסוגה העילית זה 68, אז אתה יודע שאתה יכול ז'אנר תחתון על 32. אבל אם אתה עובר את ה-32 - - -

יעקב בורובסקי: כרגע אתה אומר שיש חריגה בסך הכל של הפקות המקור?

היו"ר, אמיר גילת: לא בסך הכל. מהתחתית.

יעקב בורובסקי: וכמה עדיין יש בהפקות המקור?

ערן הורן: באיזה קריטריון – שלא נחתם, שלא אושר?

יעקב בורובסקי: לא. מה מבחינתך כסף פנוי, לא צבוע, לתכנית.

ערן הורן: סדר גודל של 10 מיליון שקלים. בין 10 ל-20, כי שוב, יש סטאטוסים שונים.

יעקב בורובסקי: אז זאת אומרת הבעיה היא מכאן ואילך לא לעבור את ה-10.

ערן הורן: לא, הבעיה היא שבהינתן התקציב ובהינתן ששליש מהתקציב ככל היותר צריך להיות בז'אנר תחתון, הז'אנר התחתון מסתמך כבר כחורג במשהו כמו 2 מיליון שקלים.

יעקב בורובסקי: בסדר, זה עדיין חריגה בתוך גבולות הדיון.

יוני בן מנחם: בורו, זה חריגה מעבר למה שסוכם.

יעקב בורובסקי: בסדר, אבל זה עדיין בתוך גבולות הדיון, אם אני מבין נכון. למה לא? (מדברים ביחד)

קובי אוז: ... ... סוגר איזה משהו, ואין לך את זה. ... ... שלא יצא ושאפשר להפנות אותה לסוגה עילית.

יעקב בורובסקי: פוטנציאלית, אם המנכ"ל מפעיל את רזרבת מנכ"ל והוא נותן לך 2 מיליון שקלים – פתר את הבעיה?

יואב גינאי: לא, ואני אגיד למה. משום ש-2 מיליון שקלים גם הם צריכים להתחלק ל-66 סוגה עילית ו - - -

יעקב בורובסקי: אז אני עוד פעם שואל – איפה יש הגבלה של הסוגה עילית?

יואב גינאי: אם אתה מגביל את זה באופן יחסי - - -

יעקב בורובסקי: כתוב לפחות.

היו"ר, אמיר גילת: הגבלה כלפי מעלה אין. (מדברים ביחד)

יעקב בורובסקי: הם אומרים אין מספיק סוגה עילית - - -

קובי אוז: כן, אבל יש יותר מדי סוגה תחתית, אז צריך לבטל כמה שיותר סוגה תחתית, כדי להכניס פנימה - - -

יעקב בורובסקי: נכון, נו, זה הדיון פה.

וופא פאהום זועבי: לא יהיה מקום (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: אז למה אתם לא עושים את זה? ביטול התחתי והעברה לעילי?

יוני בן מנחם: זה החלטות של המוסדות, זה לא החלטה של ההנהלה, זו החלטה שלכם.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, שנייה רגע, העלילה מתפתלת, חכו שנייה, אני רוצה להציג את הבעיות. תקשיבו רגע, כרגע יש את התמהיל עליו הוחלט. הוא תמהיל נכון כי הוא משקף את סוגה עילית, הוא משקף כל מיני דברים אחרים שרצינו. כרגע מתריעה ההנהלה שהיא בשלושה מיליון שקלים. שניים, או שלושה? שלושה מיליון שקלים את התקציב של התרבות, וזה מביא לגלישה גם - - -

קובי אוז: אבל סליחה, היא קודמת לסוגה ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, תן לי רק לסיים כי אני רוצה שכולם יבינו. השלושה מיליון הם גלישה מהתקציב של השונות במיליון, ומיליון מהתקציב של הבידור. עכשיו, הגלישה הזאת כרגע היא רק תיאורטית, מפני שהיא לא אושרה עוד על ידי המוסדות. היא לוקחת בחשבון תקציב של מיליון שקלים של יום העצמאות, ויכול להיות שיום העצמאות יעלה פחות. היא לוקחת בחשבון עוד דברים שלא אושרו עדיין על ידי המוסדות, ויכול להיות שבסוף נמצא את הפתרון במקום אחר. אז מבחינת כוונות ההנהלה – יש חריגה, אבל זה עדיין לא הסכמים שאושרו. זה דבר אחד. דבר שני, העלילה מתפתלת, כיוון שיש גם את הנושא של הערבית. שלמה, בבקשה.

דוד חיון: תן לעאטף קודם.

היו"ר, עאטף כיוף: לא, לא, לשלמה.

שלמה גנור: בשנת 2012 אנחנו הוצאנו על הפקות סך של 4 מיליון מתוך 14 מיליון שקלים, כך שהתחלנו את שנת 2013 בהתחייבות על סך של 4 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: סוגה עילית?

שלמה גנור: לא. שזה היה סוגה רגילה. תחתית. המשמעות היא שמה שנשאר, לפי ה-10 מיליון, שלא נוכל לבצע את הערוויזיון,

היו"ר, אמיר גילת: לא ברור. בגלל שחתמתם או מה? בגלל שהתחייבתם?

שלמה גנור: זה התחייבויות משנת 2012.

היו"ר, אמיר גילת: עזוב אותי מאיזה שנה. איפה אתה חורג פה בסוגה עילית ערבית, איפה אתה חורג?

שלמה גנור: בסוגה עילית אני לא חורג.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. איפה אתה חורג?

שלמה גנור: מה שנשאר לי זה לבצע את הסוגה העילית.

יוני בן מנחם: בגלל שהוא השתמש בשונות כבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: כמה?

שלמה גנור: 4.5.

יוני בן מנחם: 4.5 מליון.

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה השתמשת?

שלמה גנור: כי זה מ-2012.

יוני בן מנחם: היו התחייבויות קודמות.

דוד חיון: זה 2012, זה לא על 2013.

יוני בן מנחם: לא, לא, לא, זה זנבות של שנת 2012 - - -

וופא פאהום זועבי: אין לו לשנת 2013 לסוגה עילית?

יוני בן מנחם: הוא יסביר לכם.

דוד חיון: אבל זה חוזים שנחתמו בשנת 2012? אה, זה לא 2012, זה 2012.

יוני בן מנחם: רבותי, תנו לי להסביר. בגלל שהוא השתמש בכל השונות שלו וחרג ב-2013, אז הוא לא יכול לפי החלוקה הזאת, הוא חורג ב-2013, אז הוא לא יכול לעשות את הערוויזיון, את התכניות לחגים, ומה עוד אמרת?

היו"ר, עאטף כיוף: תכניות אירוח.

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה אתה חורג? זה התמהיל שאושר בינואר, אז למה אתה כבר חורג ממנו?

שלמה גנור: מפני שאין סוגה עילית.

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה אישרת?

דוד חיון: ערן, זה אומר שהוא לא ניצל את תקציב 2012, למה זה לא עובר לו לשנת 2013?

ערן הורן: קודם כל בשנת 2012 נוצל מלוא התקציב ...

דוד חיון: כן? בטוח? הוא אומר שלא.

היו"ר, אמיר גילת: לא, היה כבר דיון על זה במדיה הערבית.

דוד חיון: שנייה, אבל יש גם דברים שלא עלו.

ערן הורן: בשנת 2012 היו 74 מיליון שקלים להפקות מקור, ומלוא התקציב הוצא.

דוד חיון: כמה?

ערן הורן: 74 מיליון שקלים.

קובי אוז: הוא מדבר על הכללי.

דוד חיון: על הכללי, אבל אנחנו שואלים על הערבית, ערן.

קובי אוז: מה שקרה זה שבתחום הזה לערבית אפשר, זה מה שקרה.

היו"ר, אמיר גילת: לא נכון, קובי.

היו"ר, עאטף כיוף: תנו לנו להסבר את זה, באמת.

היו"ר, אמיר גילת: כן, עאטף.

דוד חיון: עאטף תסביר.

היו"ר, אמיר גילת: רק רגע. כן, ערן, בבקשה.

ערן הורן: אם אני משקף נכון את ההחלטות לגבי הערבית של שנת 2013, הן אומרות 14 מיליון שקלים, שמתחלק ל-4 מיליון שקלים להוצאה הפקה יומית משותפת, 8 מיליון שקלים בסוגה עילית ו-2 מיליון שקלים לז'אנר התחתון.

קובי אוז: זה נראה לכם הגיוני הדבר הזה?

היו"ר, אמיר גילת: רגע.

ערן הורן: ה-2 מיליון שקלים בז'אנר התחתון, בגלל אותה גרירה של הפקות שלצורך עמידה בהחלטות המוסדות בשנת 2012, נחתכו ועברו ל-2013, כרגע החריגה היא 2.6 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: בז'אנר תחתי.

ערן הורן: בז'אנר תחתי.

דבורה הנדלר: בסך הכל.

היו"ר, אמיר גילת: כן.

ערן הורן: מתוך ה-10.

היו"ר, עאטף כיוף: רבותי, אני באמת רוצה שחברים-, אני רוצה להעביר להם את האמת ורק את האמת.

היו"ר, אמיר גילת: וכל האמת גם.

עאטף כיוף: וכל האמת. אושר לנו, אני לא יודע אם זו הייתה איזו שהיא השגה. אני ישבתי בכל הוועדות. אושר לנו בשנת 2012 - 14 מיליון שקלים, כ-20% מ-74 מיליון שקלים.

יוני בן מנחם: זה לא נכון. זה לשנת 2013 אושר.

היו"ר, עאטף כיוף: אני מדבר על 2012.

יוני בן מנחם: לא אושר לכם על 13 מיליון, זה לא נכון.

היו"ר, עאטף כיוף: אני ישבתי בוועדת הכספים.

יוני בן מנחם: תראה לנו את ההחלטה.

היו"ר, עאטף כיוף: אני ישבתי בוועדת הכספים - - -

היו"ר, אמיר גילת: הייתה איזו הצהרה, לא הייתה החלטה.

יוני בן מנחם: לא הייתה החלטה.

וופא פאהום זועבי: אז הצהרה עם כוונה לא מכבדים?

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני מסביר לך למה. אני אשאל עוד שאלה – האם, ושאלתי את זה גם בוועדה - - -

קובי אוז: אתה יודע מה, אז הם גם לא חייבים את ה-4.5 - - -

היו"ר, עאטף כיוף: רגע, רגע - - -

היו"ר, אמיר גילת: קובי, אני רוצה לשאול עוד שאלה ואתה קופץ סתם. תן לי רגע לשאול, ואם אנחנו טועים אז אנחנו נתקן. אני רק שואל - - -

קובי אוז: ... ...

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתה מוכן לשמוע את השאלה, ששאלנו אותה גם בוועדת המדיה בערבית. האם הייתה, שלמה גנור, הפקה בערבית שהבאתם לוועדת התקשרויות ולא אושרה?

יעקב בורובסקי: אבל אמיר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל.

יעקב בורובסקי: עאטף התחיל לדבר. (מדברים ביחד)

היו"ר, עאטף כיוף: הגעתי למסקנה באמת שאפילו על שנת 2012, על חלב שנשפך לא רוצה לדבר. אבל העובדות. יש עובדות.

דוד חיון: אבל זה יישפך עוד פעם, אם אתה - - -

עאטף כיוף: לא לעשות מאיתנו צחוק. יש עובדות.

היו"ר, אמיר גילת: עאטף, אני לא סתם קטעתי אותך. תקשיב רגע, עאטף - - -

היו"ר, עאטף כיוף: תן לי להשחיל מילה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לשאול אותך שאלה. אם אומרים פה שחטפו לטלוויזיה בערבית מהבופה, ואני שואל עוד פעם, כדי שאנחנו לא נטה את הדיון לכיוונים לא נכונים, כי אף אחד אין לו פה כוונה לחטוף לאף אחד מהבופה. לכן אני שואל. אנחנו חייבים להוציא 74 מיליון שקלים, נקודה. זה מוסכם על כולם, נכון?

קובי אוז: ... איכות טובה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע. 74 מיליון שקלים לא שואלים אותך, זה החוק.

וופא פאהום זועבי: החלוקה הפנימית גוברת.

היו"ר, אמיר גילת: אבל הוא מדבר על שנת 2012, חכו שנייה. אני שואל האם בשנת 2012, זה לא החלוקה של 2013. האם בשנת 2012 חטפו לכם מהבופה, כלומר האם הייתה הפקה של הטלוויזיה בערבית שהובאה לוועדת התקשרויות ולא אושרה על ידי ועדת התקשרויות?

היו"ר, עאטף כיוף: אני לא אמרתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: היה או לא?

היו"ר, עאטף כיוף: לא.

וופא פאהום זועבי: היו הוצאות.

היו"ר, אמיר גילת: באיזה היקף?

יוני בן מנחם: הייתה הוצאה אחת שלא עמדה מבחינה עיתונאית, התבקשו לתקן, לא הגישו את התיקון.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת המסר הוא שאף אחד לא חטף לאף אחד מהבופה, אוקי?

וופא פאהום זועבי: לא, לא, זה עדיין לא המסר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה המסר. אל תחתכו את המציאות, כי לא הייתה הפקה ראויה אחת שהגיעה ולא אושרה. (מדברים ביחד)

יעקב נווה: אני מסכים איתך ואני חושב שכל ההפרדה הזאת, פה תקציב לזה, כל הפקה, מה שאני אומר שכל הפקה שנעשתה, שביקשתם לעשות – נעשתה. נכון, או לא?

דוד חיון: לא, זה לא מה שהם אומרים.

וופא פאהום זועבי: אני לא מבינה את הדיון. הבן אדם רוצה לדבר, הוא יושב ראש הוועדה, זה לא חקירה נגדית. תן לו לדבר. מה זה?

היו"ר, עאטף כיוף: יעקב, תן לי באמת. אתה רוצה לשמוע אותי?

היו"ר, אמיר גילת: עאטף, דבר.

היו"ר, עאטף כיוף: אני לא רוצה לענות על שאלות, אני רוצה להסביר בעצמי.

היו"ר, אמיר גילת: עאטף, דבר בבקשה.

היו"ר, עאטף כיוף: בלבלתם אותי. רבותי, אני מדבר על עובדות. אני גם לא איכפת לי מ... שהיה. בשנת 2012, לפי ההבנה שלי, ואני אדם, יש לי תפיסה להבנת הנשמע ולהבנת הנקרא גם. בוועדות שישבתי בהן, בכל הוועדות, שנו על 20% מתקציב 74 מיליון שקלים, זה יצא 14 מיליון שקלים ויצאנו בהצהרות - - -

וופא פאהום זועבי: נכון, אני שמעתי.

היו"ר, עאטף כיוף: כתבו את זה בעיתונות הכתובה, שידרו את זה ברדיו, ראיינו אותי, הייתי גאה - - -

יעקב נווה: ב-2012?

היו"ר, עאטף כיוף: רגע, רגע, למה? מה קרה לך?

דוד חיון: תנו לו לדבר.

היו"ר, עאטף כיוף: הייתי גאה שרשות השידור - - -

יעקב נווה: 2012, לא 2013.

היו"ר, עאטף כיוף: אני מדבר על שנת 2012.

וופא פאהום זועבי: אבל השיחה היא לא עם נווה. נווה מדבר ומפריע לך, תדבר עם כולם.

היו"ר, עאטף כיוף: כן, ובאמתי הייתי גאה שרשות השידור שינתה את המדיניות שלה לגבי השידורים בערבית ואנחנו גאים בזה ועד כדי כך שיצאו כל מי שגולש באתר ... על כל התכניות, זה מופיע בחודש אוקטובר 2012, על תכניות בסך 14 מיליון שקלים. אני מדבר עובדות. עכשיו אני עובר - - -

יוני בן מנחם: ל-2013, אבל לא לשנת 2012.

היו"ר, עאטף כיוף: אני עובר עכשיו לשנת 2013. זו עובדה. באמת, תנו לי להסביר את העובדות. לגבי שנת 2013, הייתה לנו ישיבה של המדיה הערבית כאן, בתל אביב ... ... על שניהם, היו"ר והמנכ"ל, שתשבו עם מנהלי המדיה ותכינו תכנית. אני באמת, אמרתי רבותי, הייתי אז בתפקיד אחר, לפני פתיחת שנת הלימודים בשלושה חודשים, ארבעה חודשים מכינים תכנית עבודה. יפה מאד. נשב עם הממונים, והכנו תכנית עבודה.

וופא פאהום זועבי: הוכנה.

היו"ר, עאטף כיוף: ופא הייתה גם כן בישיבה, ישבנו עם שלמה גנור ועם יאסר עטיללה, הכנו תכנית, הגשנו את זה, אנחנו אנשי מוסדות, ליו"ר של המוסדות, הועבר למנכ"ל באמצעות היו"ר ויש לנו תכנית. והתכנית הזו, של הרדיו ושל הטלוויזיה. אנחנו הצלחנו ברדיו, באמת. ברדיו יש הצלחה. ואני אומר את זה בקומה זקופה.

היו"ר, אמיר גילת: עזוב, עזוב את ההצלחה - - -

דוד חיון: איזו הצלחה?

היו"ר, עאטף כיוף: למה אתה לא -? מילים טובות גם תשמעו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל לא עכשיו, אנחנו בלחץ של זמן.

היו"ר, עאטף כיוף: תן לי כמה דקות, דחילק. עכשיו, בתוך הוועדה הזו, הכנו תכנית, הגשנו את התכנית, הבאנו את זה לדיון בוועדת המדיה בערבית והיא אושרה פה אחד, ויעקב נווה היה מאלה שאישרו את התכניות האלה. חליתי. ישבתי חודשיים בבית. קורה. היה אצלי אמיר גילת והציע איזו שהיא הצעה - דרמה יהודית-ערבית. אני לא נגד דרמה יהודית-ערבית, אבל אתם צריכים לדעת, החברה הערבית שונה. יש משהו, אני לא יכול להסכים ולאשר תכנית דרמה יהודית-ערבית, למרות שאני לא נגד - - -

יעקב נווה: למה? למה?

היו"ר, עאטף כיוף: על מה? על הומוסקסואלים, לסביות וזנות. אני לא יכול לאשר.

היו"ר, אמיר גילת: מי ביקש על זה? אבל מי אמר?

היו"ר, עאטף כיוף: אז יעשו ממני בובה. אתה מבין? יעשו ממני בובה.

יעקב נווה: מישהו אמר לך את המילה הזאת?

היו"ר, עאטף כיוף: רגע, יעקב. אני אמרתי לאמיר גילת - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה פתאום? אני פעם ראשונה שומע את זה.

היו"ר, עאטף כיוף: אני אמרתי לאמיר גילת שאין לי שום דבר, להיפך, על דרמה יהודית-ערבית, אבל יש לנו - - -

וופא פאהום זועבי: .. שתי הסוגות. כאילו גם הערבית ... פוגעת בתכנית הזאת. (מדברים ביחד)

היו"ר, עאטף כיוף: רגע, את היית בישיבה גם. מה שקרה, כשחזרנו ראינו שהדרמה הזאת עולה 8 מיליון שקלים. צריך לעשות חלוקה של 4 מיליון שקלים מתקציב ערוץ 1, 4 מליון שקלים מהתקציב הדל שלנו.

וופא פאהום זועבי: אז הנה, נתקן את זה. נתקן את העיוות הזה עכשיו.

היו"ר, עאטף כיוף: 4 מיליון שקלים. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: רבותי, אני חוזר בי. יעקב, יעקב - - -

היו"ר, עאטף כיוף: אני מסכם. אני רוצה שיתוף פעולה. קיבלת תשובה? אני רוצה שיתוף פעולה ואני בעד שיתוף פעולה ואתה - - -

יעקב נווה: אני יודע.

היו"ר, עאטף כיוף: לכן, כשראינו שה-4 מיליון שקלים האלה, שהכוונה שלו טובה, אני לא אומר שכוונתו של אמיר רעה - - -

וופא פאהום זועבי: אף אחד לא אומר.

היו"ר, עאטף כיוף: 4 מיליון שקלים מפריעים לתכנון שלנו, אז התחלתי לדבר בקול רם. רבותי, אנחנו רוצים לבצע הלכה למעשה מה שהחלטנו. החלטנו על תכניות מסוימות. יש סוגה, מה אמרתי לאסתי, תחתונה או עליונה? תחתית או סוגה עילית, אני יודע איך אתם מגדירים אותה? אנחנו מוכנים ללכת לפי מה שהקריטריונים קובעים, אבל השנה, בגלל שיש לנו תכניות מאושרות, תנו לנו, תנו לנו הזדמנות שנגיד שברשות השידור, הטלוויזיה הישראלית בערבית – יש לה שידורים אטרקטיביים. היום יש לנו, הרייטינג כבר עולה, יש לנו צופים, יש לנו כך וכך. תנו לנו השנה לסגור מה שהחלטנו. ואני לא אומר חס ושלום, שאל אותי יעקב כדי להפיל אותי - - -

יעקב נווה: להפיל אותך? חס וחלילה.

היו"ר, עאטף כיוף: כל הצעה שהובאה להנהלה, להתקשרויות אושרה, אני לא אומר שלא אושרה. אני לא אומר. אבל לגבי ההמשך, אלה התכנונים - - -

דוד חיון: אבל זה לא נכון.

היו"ר, עאטף כיוף: שאנחנו באמת אישרנו אותם לפי הבקשה של יו"ר המוסדות, של יו"ר ההנהלה, ואישרנו את זה בוועדת המדיה בכל הפורומים - - -

וופא פאהום זועבי: עאטף, יש לי שאלה.

היו"ר, עאטף כיוף: תנו לנו להמשיך. אני לא מוכן להוריד 10% ולא 5%. או רבותי, נחזור לשידורים חוזרים ואני רוצה להסיק מסקנות אישיות. אני מסיק מסקנות אישיות. זה לא המקום שלי כאן.

יעקב נווה: מה שיתוף הפעולה שיש בין הישראלית לבין - - -

יעקב בורובסקי: יעקב, יעקב, יעקב, אם יש לכם איזה-, יש פה דיון של שלוש ועדות, אני לא מבין איך מקיימים דיון כזה, אבל נניח מקיימים כבר. תשימו נושא, תדברו עליו, קבלו החלטה – שמאלה, ימינה, דרומה, מה זה כל הדיונים האלה?

היו"ר, עאטף כיוף: אבל אני חייב להסביר את ההסבר הזה.

יעקב בורובסקי: אני לא מבין מה קורה פה בכלל.

קובי אוז: אני שלחתי מכתב מסודר בחלק מהעניינים האלה. אני גם בוועדת תוכן וגם בוועדת המדיה בערבית. אני רוצה שתקשיבו לי ואני אגיד את זה בקצרה והכי מדויק שיכול להיות. החלוקה הזאת על פי סוגות כלליות, היא בעייתית מאד, כי לפי מנהלי תכניות כאלה, יש מנהלי תכניות נניח ילדים ונוער, או מורשת, או תכניות מדיה בערבית, שחלקם רוצים יותר סוגה עילית, חלקם רוצים יותר סוגה תחתית, חלקם נוח לקהל שלהם יותר מזה ויותר מזה. הכפייה הזאת, של לקחת עוגה גדולה ובמקרה הזה מי שיותר חרוץ, מי שמגיש יותר תכניות יותר מהר, הופ – מסתער על הסוגה התחתית. הופ – מסתער על הסוגה העילית. ואז נוצר מצב שלפי התכניות - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא נכון. הנה, משוריין לערבית, משוריין לעברית.

קובי אוז: כן, אבל ישנו בוועדה למדיה בערבית, ואני ראינו שבתוך הוועדה הזאת יש לנו 14 מיליון וב-14 מיליון האלה ניצלו 4.5 לסוגה תחתית, ואין תכניות נוספות ל-10 מיליון, מלבד התכנית המסוימת הזאת, שהיא תכנית

משותפת של ערבים ויהודים. זה נחמד ומבורך, אבל אני לא מבין למה כשהם מקבלים תקציב הם מקבלים 20%, וכשהם צריכים לתת מהחלק שלהם, הם צריכים לתת 50%. שיתנו 20%. עכשיו, כשאנחנו מסתכלים על ההתנהלות הזאת, זה אומר שאנחנו צריכים לחשוב, לשנים הקרובות, על סידור אחר. שאנחנו נדע ושהציבור יידע שרשות השידור משקיעה ככה וככה בילדים ונוער, ככה וככה במדיה בערבית, ככה וככה במורשת. זה צריך להיות שקוף לציבור. אתה מכין עוגה גדולה נורא, ואז מה שמתערבב פה - - -

דוד חיון: אתה אומר שאין אסטרטגיה.

קובי אוז: בדיוק. זה צריך להיות מסודר בצורה כזאת.

יוני בן מנחם: רק טעות אחת, העוגה הזאת הגדולה שאתה מדבר עליה, 67% ממנה קובע החוק. אין לנו מה לעשות עם זה.

קובי אוז: נכון, נכון.

יוני בן מנחם: אז מה אתה רוצה מאיתנו?

דוד חיון: לא, אבל הוא אומר לשחק בתוך העוגה הזאת.

קובי אוז: אני אומר בסופו של דבר, הגריד, ה - - -

וופא פאהום זועבי: אבל החוק קובע פנימי - - -

יוני בן מנחם: לא, הוא קובע סוגה עילית.

וופא פאהום זועבי: בסדר, אז בסוגה עילית אנחנו יכולים להכניס סוגים שונים.

יוני בן מנחם: כן, בסדר, אבל סוגה עילית נקבעת.

קובי אוז: אני לא מתווכח עם החוק, אני רק אומר כזה דבר, יש מגזרים או חלקים בעם שצריכים יותר סוגה עילית, ויש כאלה שרוצים יותר תכניות על יותר זמן של סוגה תחתית. זה יותר זול ויש כאלה שיש להם זמן, יש כאלה שהם-, זה המקום שלנו, וועדת תוכן לקבוע האם אנחנו, כמה אנחנו משקיעים במדיה בערבית ולהיות שקופים לעולם, כי העולם רוצה לדעת מה סדרי העדיפויות של רשות השידור, וכדאי שנהיה שקופים לזה. ככה זה קצת, זה כמו שתנסה לקרוא את החשבון ואתה לא מבין מאיפה זה בא. זה קצת כזה דבר. רגע, אני רוצה להשלים

את הדבר הזה. עכשיו, אם יש מצב שיש 14 מיליון ולא הגישו תכניות של סוגה עילית על 10 מיליון, זה בעייתי מהבחינה של ועדת התוכן בערבית. זאת אומרת איך יכול להיות שלא הגישו לכם עכשיו תכניות - - -

דוד חיון: על איזו שנה אתה מדבר? על שנת 2012 אתה מדבר.

היו"ר, עאטף כיוף: על 2012 יש לנו הצעות לתכניות שאתה גם כן אישרת, בסכום של 17 מיליון - - -

דוד חיון: הדרמה יהודית ערבית, אתם צריכים להבין שהיא חלטורה אחת גדולה, ותיכף אני אסביר לכם למה.

וופא פאהום זועבי: למה?

דוד חיון: תיכף, תקשיבי. הדרמה היהודית-ערבית הזאת תבוא על חשבון תכניות אחרות בסוגה עילית בערבית, שהם כן הציעו או מתכוונים להציע, אוקי? זאת אומרת שהסוגה העילית תיבלע על ידי הדרמה.

קובי אוז: ... דרמה ... לדרמה הזאת?

דוד חיון: רגע, רגע, אתה יודע איך בונים את הדרמה היהודית ערבית הזאת? לגבי המילה חלטורה שאמרתי קודם, הייתה תכנית אחרת שאושרה של 8 מיליון שקלים. עכשיו באו למפיק שזכה בתכנית הזאת, אמרו לו – תשמע, אנחנו צריכים דרמה יהודית-ערבית, תשנה את הקונספט, קח 8 מיליון תעשה דרמה יהודית-ערבית.

קובי אוז: אתה יודע את זה לבטח?

דוד חיון: זה מופיע בנייר שקיבלתי מיושב הראש, בנייר פורמאלי. האם זה כך צריך להתנהל?

וופא פאהום זועבי: זה עכשיו שיח של חרשים, אנחנו לא יודעים כלום ואנחנו צריכים לדעת.

דוד חיון: לא, זה נייר שלדעתי גם את קיבלת, שחברי ועדת התוכן קיבלו.

היו"ר, אמיר גילת: כמובן שהמילים חלטורה ו- - -

דוד חיון: זה לדעתי התנהלות חלטוריסטית.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, זה לא מופיע במסמך של היושב ראש. זה מופיע במסמך של יואב גינאי, עם ההסבר.

דוד חיון: לא משנה, זה התנהלות חלטוריסטית.

וופא פאהום זועבי: יואב, תסביר לנו מה קורה פה.

יואב גינאי: אני אסביר לכם.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, אל תענה, אל תענה.

וופא פאהום זועבי: למה לא לענות?

היו"ר, אמיר גילת: כי אני רוצה להגיד משהו, אנחנו מקדמים את הדיון. אני אומר ככה, לאור מה שאני רואה פה, אני פשוט מוריד מעל סדר היום את ההצעה לעשות דרמה יומית. אנחנו נעשה דרמה יומית בעברית בלבד, אנחנו נמצא את הכסף, ו - - -

קובי אוז: אל תיקחו כסף של - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר גמור. הכוונה שלי הייתה כוונה טובה.

יוני בן מנחם: אני חושב שהתקשרו כבר. מה מצב ההתקשרות?

דוד חיון: אבל זה לא התקשרות על יהודית ערבית.

יוני בן מנחם: מה מצב ההתקשרות?

יואב גינאי: זה עבר להתקשרות, זה עוד לא - - -

קובי אוז: בסדר, זה לא יהיה אסון אם ישמעו גם ערבית בערוץ 1, מה הסיפור?

וופא פאהום זועבי: כן, להיפך.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע.

קובי אוז: לא על חשבון הערבית.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, לא הפרעתי לך. אני מציע ככה, אני חושב שדרמה יומית זה עוגן שידורים חשוב לערוץ הראשון, אני לא זז בפסיק ממה שאמרתי.

קובי אוז: לערוץ הראשון כן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר גמור. אני חשבתי שבעבודה משותפת, בשיתוף פעולה בין שתי המדיות, כנראה שזה חזון אחרית הימים ברשות השידור, אפשר יהיה להגיע לתוצאה יותר טובה, אז הטלוויזיה בערבית - - -

דוד חיון: אבל לא כשרותמים את העגלה לפני הסוסים.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, אני לא מדבר עכשיו על איזה דרמה, אני מדבר על עיקרון. אתה כבר הכנסת את הדרמה הספציפית, אני מדבר פה על העיקרון.

דוד חיון: איזה עיקרון?

היו"ר, אמיר גילת: אני לא יודע בכלל מה הליין-אפ - - -

ווּפא פאהום זועבי: אמיר, אני רוצה לדבר על העיקרון. אני חושבת - - -

יעקב בורובסקי: שנייה, על איזה סדרי גודל של כסף מדובר?

קובי אוז: 8 מיליון שנצבעו למישהו אחר ולא לערבית-יהודית.

יעקב בורובסקי: הבנתי, הבנתי. ב-8 מיליון יש 20% - - -

ווּפא פאהום זועבי: אני לא מסכימה שהיא תוותר על זה. לא בקלות ככה אתה תוותר.

אסתי אפלבאום: אפשר רגע?

יעקב בורובסקי: רגע, אני רוצה לשאול. ב-8 מיליון במקום שהיחס יהיה 4 – 4, כמו שקובי אמר שיהיה 80-20, איפה הבעיה?

היו"ר, אמיר גילת: שאין כסף.

ווּפא פאהום זועבי: למי?

דוד חיון: מה, גם ל-80-20 אין?

יעקב בורובסקי: ברשות השידור אין כסף?

היו"ר, אמיר גילת: כרגע אין.

יעקב בורובסקי: אדוני, למנכ"ל יכול להיות שיש מקור כספי נוסף?

היו"ר, אמיר גילת: תשאל את המנכ"ל, אל תשאל אותי.

יעקב בורובסקי: לא, אני שואל אותו.

היו"ר, אמיר גילת: אה, את ערן.

יעקב בורובסקי: ותרשה לי להפנות את השאלה למי שאני רוצה, כי ההצעה שאני עומד להציע היא - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, חשבתי שאתה פונה ליואב.

יעקב בורובסקי: היא שהוועדות המשותפות יורו על ההסכם של 80-20 ותשברו את הראש עם הכסף. מה אתם אומרים שאין כסף? (מדברים ביחד).

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש, רבותי, אי אפשר לנהל ככה דיון. עכשיו רק בורובסקי מדבר, בבקשה.

יעקב בורובסקי: ערן, האם להנהלה יש מקור תקציבי נוסף להגיע במקום 50-50 ל-80-20?

ערן הורן: בטרם אישור הרפורמה התשובה היא לא.

יעקב בורובסקי: בהנחה שהרפורמה תאושר.

ערן הורן: בהנחה שהרפורמה תאושר, אם אני זוכר נכון, יש רזרבה שהוגדרה בתקציב בהיקף של כ-12 מיליון שקלים.

יעקב בורובסקי: האם, ועכשיו אני שואל את עצמנו, את הוועדות המשותפות, האם אנחנו רוצים לאכול את העוגה ושהיא תישאר שלמה? כלומר, ללכת שהתוכן מציע את מה שהוא מציע, וכמוסדות, להורות את ההנהלה למצוא את המקור התקציבי בנוסחה של ה-80-20. פעם שזה קורה, אז הטלוויזיה הערבית והתכנון לא נפגע - - -

אסתי אפלבאום: מה יקרה אם יהיה 70-30, סליחה?

יעקב בורובסקי: כי מה שאומר - - -

היו"ר, עאטף כיוף: רבותי, באמת, אני רוצה לענות רגע. התקציב השמן, קובי, זה של ערוץ 1. אני יושב בוועדת 250 ורואה איך הכסף זורם לשם. אנחנו בתולדות החיים, בתולדות הטלוויזיה הישראלית בערבית, פעם ראשונה יש לנו 14 מיליון שקלים. אתם רוצים לקחת מאיתנו עוד 2 מיליון שקלים? לא מוותרים על שקל אחד. קחו את כל התקציב. קחו את כל התקציב.

דוד חיון: רגע, הוא לא מקשיב לך, רגע. עכשיו תדבר מחדש.

היו"ר, עאטף כיוף: באמת! אנחנו נעשה שידורים חוזרים. כל המדיה בערבית תתבטל. למה לנו להיות? אני עושה מעצמי צחוק? אני יושב בוועדות ורואה את היקף הכסף.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, את רוצה לדבר?

היו"ר, עאטף כיוף: למה לוותר?

אסתי אפלבאום: רגע, עאטף, רגע, שקט רגע, שנייה - - -

היו"ר, עאטף כיוף: שקט, שקט.

אסתי אפלבאום: לא אתה, לא אליך שקט.

היו"ר, עאטף כיוף: בסדר, אני מקבל.

אסתי אפלבאום: לא אליך. בואו ננסה, יש פה מצד אחד רצון גדול לתת פוש לטלוויזיה בערבית. מקובל על כולם. אני לא חושבת שיש מישהו בחדר שלא חושב את זה. בואו נעשה איזה שהוא מהלך לתת להם יותר ממה שהתכוונו לתת להם, לשנות את התמהיל של האחוזים כך, שהחלק שלהם יהיה יותר גדול בעוגה של התקציב, לא בסוגה. בואו נעשה את זה, תגידו מה נדרש לכך מבחינה תקציבית, מאיפה צריך להביא את זה ובואו נעשה את זה. נו, די עם הוויכוחים האלה. אנחנו מאשרים תקציב של מאות מיליוני שקלים, בואו נמצא את הכמה מיליוני שקלים לסדר את זה.

קובי אוז: אני מציע שנתחיל עם מה שמגיע, ואחר כך נחשוב לצ'פר. זה יהיה חידוש מאד מעניין אם יהיה מה שמגיע.

אסתי אפלבאום: קובי, בסדר, אבל אין לך את מה שמגיע.

קובי אוז: עכשיו רגע, השאלה פה, יש פה משהו שכנראה איך שהוא הוא לא מדובר. יש פה איזה משהו. הדרמה היומית הזאת, קווים לדמותה, כדאי שנדע מה הם קווים לדמותה. האם זה משהו שמתאים לשני הקהלים, או האם - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא לוועדה הזאת.

אסתי אפלבאום: אני יותר קיצונית ממך, אבל אנחנו גם לא נטפל בשאר בלי הדרמה.

קובי אוז: אין לי בעיה לאשר כל דרמה שמתאימה לשני הקהלים והיא בסדר לשני הקהלים.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, קובי, הדרמה תאושר על ידי ועדת מדיה בערבית וועדת תוכן ביחד, אבל לא בפורום הזה.

קובי אוז: מצוין, מצוין. (מדברים ביחד)

דוד חיון: אנחנו צריכים לקבל פה החלטה עקרונית, רגע. מה עכשיו, ...

קובי אוז: אז הנה, החלטה עקרונית זה 80-20 מקובל עלינו.

היו"ר, עאטף כיוף: לא, לא, לא, מה פתאום? אז אנחנו נוותר על כל התקציב. שידורים חוזרים וגמרנו.

דוד חיון: למה?

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

היו"ר, עאטף כיוף: מה אנחנו, ... לחלש?

היו"ר, אמיר גילת: 80-20 גם לא?

היו"ר, עאטף כיוף: אנחנו חלשים, אתם חזקים. הטלוויזיה הישראלית בערבית חלשה, אתם חזקים, מאות מיליונים. למה לקחת 20% מה-14 מיליון שקלים?

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

דוד חיון: כשיש תשובה ל-14 מיליון האלה. יש תשובה.

היו"ר, עאטף כיוף: אני חלש, את צריכה לעזור לי.

אסתי אפלבאום: בסדר, אני בעד.

היו"ר, עאטף כיוף: ואני לא בעד מדיניות של להתחנן אליכם. זה הטבע שלי.

דוד חיון: יש להם עדיפויות אחרות שהן ערבית נטו.

אסתי אפלבאום: אבל מה הבעיה, למה לא לתת?

דוד חיון: למה? כי החליטו לא לתת.

אסתי אפלבאום: מה זה החליטו?

היו"ר, עאטף כיוף: להתחנן?

קובי אוז: פה עכשיו מדובר על 1.6 מיליון שקלים - - -

אסתי אפלבאום: שלמה, מה הפער?

היו"ר, עאטף כיוף: שקל אחד. אני לא איש פשרות. חפשו מישהו אחר.

דוד חיון: יש להם מספיק תכניות שימלאו את ה-14 מיליון, בלי הדרמה הזאת, שהיא העתקה למסעדה הגדולה ולעבודה הערבית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עזוב, עזוב.

איילת כהן: רק הערה אחת עקרונית, אני שומעת שיש פה בעיה לגבי התמהיל. נמסר פה שיש כאלה שרוצים לסוגה תחתית כך וכך תקציב, ואחרים שרוצים לסוגה עילית כך וכך. זאת אומרת איפה אנחנו בכלל דנים על העניין הזה?

דוד חיון: לא, יש חוק.

איילת כהן: מעבר לחוק. החוק אומר ש-60 וככה אחוז סוגה עילית, וסוגה תחתית כך וכך. אבל למשל, איזה שהוא - - -

דוד חיון: מה שאמר בורובסקי.

היו"ר, עאטף כיוף: אנחנו מוכנים לבצע את ... (מדברים ביחד)

דוד חיון: רגע, מה שאמר בורובסקי, רגע, עאטף.

היו"ר, עאטף כיוף: לא ... מ-2012 בטלוויזיה הערבית.

היו"ר, אמיר גילת: עאטף, אתה מפריע. אני מציע ככה, אני מציע את ההצעה, אנחנו מורידים את הדרמה היומית המשותפת מסדר היום כרגע, אני אומר לכם שזה מבחינתי טעות, אבל אני - - -

וופא פאהום זועבי: אני חושבת שזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: רק שנייה, אני מדבר עכשיו. אני מוריד את זה מסדר היום כרגע. אנחנו נעשה דרמה יומית בעברית, כעוגן שידורים לערוץ הראשון, בלי קשר לדיון היום, ואת ה-8 מיליון שקלים אנחנו מעבירים ארבעה מליון חוזר

לטלוויזיה בעברית, לסוגה עילית, לדרמה, ו-4 מיליון עובר לסוגה עילית בערבית, וכך נשארים ה-14 מיליון.

היו"ר, עאטף כיוף: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: והטלוויזיה בערבית חייבת לעשות 12 מיליון.

יוני בן מנחם: רגע, אבל מאיזה כסף אתה רוצה לעשות את הדרמה בעברית?

וופא פאהום זועבי: אה, בגלל זה רצית?

יואב גינאי: זה בלתי אפשרי.

יוני בן מנחם: בלתי אפשרי.

וופא פאהום זועבי: אז מה, בגלל זה רצה לעשות את הדרמה היהודית-ערבית, בשביל לקבל את כאילו על חשבון הדרמה הזאת בערבית? הוא אמר, זאת הסיבה היחידה, אז לא צריך. אני חשבתי שזה בנוסף.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אבל אנחנו כבר החלטנו. אני חוזר על ההחלטה.

יואב גינאי: לא נוכל לעשות דרמה יומית ב-4 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: לא דרמה יומית, דרמה, אם לא הובנתי נכון.

יוני בן מנחם: אמרת דרמה יומית.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא. שנייה רגע. אני אומר ככה, כדי שלא יהיו אי הבנות מה אנחנו מחליטים. אנחנו מחליטים אלף ברמה העקרונית, הדקלרטיבית, אני אומר שכן חייבת להיות דרמה יומית ואנחנו נמצא את הכסף לעשות דרמה יומית בערוץ הראשון. זה לא קשור לזה.

דוד חיון: בכמה?

היו"ר, אמיר גילת: אני לא נכנס לזה עכשיו.

וופא פאהום זועבי: אני חושבת שהיא צודקת. ההחלטה ההצהרה.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו ההחלטה לגבי התמהיל היא שאנחנו מעבירים את ה-8 מיליון שקלים של הדרמה היומית באופן הבא: 4 מיליון שקלים

לדרמה בעברית, זה לא דרמה יומית, למען הסר ספק, 4 מיליון שקלים לדרמה בעברית ו-4 מיליון לסוגה עילית בערבית.

היו"ר, עאטף כיוף: רגע, מה עשינו? אתה מחייב אותנו לעשות דרמה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא דרמה. אמרתי סוגה עילית. אני מבקש שלא תפריעו לי.

וופא פאהום זועבי: אבל אנחנו רוצים לדעת מה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש שלא תפריעי לי גם.

וופא פאהום זועבי: זה לא עניין של לא להפריע לך.

היו"ר, אמיר גילת: אבל תני לי לדבר רגע, אני לא מצליח להוציא משפט מהפה.

וופא פאהום זועבי: תפדל.

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר ככה, 4 מיליון שקלים לערבית. 4 מיליון שקלים בעברית הבנו, הולך לדרמה בעברית. 4 מיליון חייב להיות סוגה עילית, כי גם ככה אנחנו במחסור לסוגה עילית, ולכן אני מעביר אותם לז'אנר שנקרא סוגה עילית ערבית. לא אמרתי דרמה. כך שזה הופך 8 + 4 – 12, + 2 שונות – יש לכם 14 מיליון שקלים.

היו"ר, עאטף כיוף: ואם אנחנו לא יכולים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני רוצה לסיים את המשפט.

וופא פאהום זועבי: עאטף, הוא לא אומר דרמה.

היו"ר, אמיר גילת: סוגה עילית בערבית. אני אישית חושב שהתמהיל, אם רוצים כל כך שוויון, הוא צריך להיות שוויוני. זה צריך להיות X אחוז דרמה, X אחוז תעודה, אבל אני לא נכנס לזה כרגע. שוועדת המדיה בערבית תקבע - - -

היו"ר, עאטף כיוף: זה נטרול.

היו"ר, אמיר גילת: שוועדת מדיה בערבית תקבע את התמהיל. אין מצב אחר אם ה-8 מיליון האלה לא עובר לסוגה עילית. אם הסכום הזה לא עובר לסוגה עילית אנחנו לא עומדים בחוק, ולכן זה עובר לסוגה עילית בערבית. וועדת המדיה בערבית תקבע.

היו"ר, עאטף כיוף: במקום להקל עלינו אתה מקשה עלינו.

דוד חיון: אמיר רגע, אם נחליט ברמה שוויונית - - -

היו"ר, עאטף כיוף: עד שאתה - - -

דוד חיון: שנייה, 67 – 33, גם לערבית וגם לעברית?

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש. כן.

דוד חיון: שנייה רגע, אם נעשה את זה שוויוני עד הסוף, שלאף אחד לא יכולה להיות טענה – 67 – 33.

היו"ר, עאטף כיוף: בשנה הבאה. לשנת 2014.

דוד חיון: לא, רגע, זה אפשרי – 67 – 33.

היו"ר, עאטף כיוף: לא לשנת 2013.

דוד חיון: למה? זה שוויוני עד הסוף.

וופא פאהום זועבי: אתה רואה? אנחנו מדברים ודנים בדברים שחסרים לנו.

דוד חיון: למה? רגע, בוא נשמע ממנו.

שלמה גנור: מדובר בגרעון של 4.5 מיליון שקלים שאנחנו בסוגה לא עילית, תחתית. אז זאת אומרת כל מה שאתה מוסיף לי ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: שאושר על ידי המוסדות?

שלמה גנור: כן, כן.

היו"ר, אמיר גילת: מה, קיד סטאר?

יוני בן מנחם: ומירה עווד, שניהם.

היו"ר, אמיר גילת: מירה עווד יש נקודות יציאה.

שלמה גנור: בינתיים אנחנו מדברים להיום.

דוד חיון: אז אפשר לצאת מזה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, מותר לצאת מזה. אל תקבעו פה עובדות כעובדות. יש נקודת יציאה, אפשר לצאת, אם זה לא עומד במדיניות המוסדות והתכנית לא תהיה ראויה, אפשר לצאת. זה לא גזרה משמיים – מירה עווד.

היו"ר, עאטף כיוף: סוגה עילית אנחנו אין לנו תכניות. יש לנו דברים אחרים. אנחנו מתכננים לאן הכסף ילך.

היו"ר, אמיר גילת: לא, סוגה עילית.

היו"ר, עאטף כיוף: אפשר לשחק בזה. יש כללי משחק.

היו"ר, אמיר גילת: עאטף לא ילך הכסף. הנה הכסף.

היו"ר, עאטף כיוף: לא, באמת, אני בעד שוויון, אבל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל הנה, סוגה עילית בערבית.

היו"ר, עאטף כיוף: מה עשיתי ב-2012? אני בעד שוויון ב-2014.

דוד חיון: יש קיזוז פה, יש קיזוז.

היו"ר, אמיר גילת: תעשה דוקו. אתה לא יכול לעשות דוקו?

קובי אוז: ... מה אתה רוצה? מבחינה כלכלית מה אתה רוצה?

היו"ר, עאטף כיוף: את ה-4 מיליון שקלים.

קובי אוז: קיבלת אותם.

היו"ר, עאטף כיוף: בסדר. אבל האם יתנו את זה בסוגה עילית? מה זה סוגה עילית? זה דרמה.

יוני בן מנחם: קובי, ... למה הוא התכוון. אני אעזור לו. כל שנה למשל יש תכנית מסורתית במגזר הערבי שנקראת ערוויזון. הוא לא יכול עכשיו לא לעשות אותה.

היו"ר, עאטף כיוף: לא, לא יכול.

היו"ר, אמיר גילת: למה כמה עולה הערוויזיון?

היו"ר, עאטף כיוף: אין ערוויזיון.

היו"ר, אמיר גילת: כמה עולה ערוויזיון?

שלמה גנור: מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, יש לך שניים.

ופא פאהום זועבי: נו, מה הבעיה? (מדברים ביחד)

יוני בן מנחם: השתמשו בזה כבר למירה עווד. כבר לקחו את זה.

דוד חיון: אבל מירה עווד יש נקודות יציאה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, מירה עווד. אתה לא יכול הכל. כמו שהעברית לא יכולה הכל. גם יואב גינאי רוצה לעשות עוד ועוד ועוד ועוד.

קובי אוז: אז למה שהעברית לא תיקח יותר סוגה עילית ותיתן קצת יותר סוגה תחתית לערבית?

היו"ר, עאטף כיוף: כן, זו הצעה.

קובי אוז: למה אי אפשר?

היו"ר, עאטף כיוף: ככה עשו בשנת 2012. תבדוק את זה אמיר.

שירין חאפ: רגע, אפשר לשאול משהו? אם לא מנצלים את הכסף בז'אנר מסוים-. רציתי לשאול, אם לא מנצלים תקציב בז'אנר מסוים, מה עושים עם הכסף?

דוד חיון: אין ברירה.

היו"ר, אמיר גילת: אין דבר כזה כי אנחנו נעבור על החוק.

שירין חאפ: לא, בסדר, אני שואלת. נניח. אז יכול להיות, אני שואלת את השאלה הזאת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני אענה לך. תקשיבו רגע, אתם פה פשוט לא מבינים לעומק כנראה את המצב. בשנת 2012 המפורסמת, שעליה אנחנו כל הזמן מדברים, רשות השידור הייתה חייבת להוציא מהכיס 74 מיליון שקלים. מכיוון שלערבית, שמעתם, לא הייתה הצעה אחת של הערבית שהוגשה ולא אושרה, דיווח - - -

דוד חיון: זה לא בדיוק מה שהיא אמרה.

היו"ר, אמיר גילת: הצעה ראויה. לא צריך לאשר בכל מחיר.

שירין חאפ: אבל אפשר לעזור להם. אפשר לעזור להם.

היו"ר, אמיר גילת: אומר לך יושב ראש וועדת התקשרויות שלא הייתה הצעה ראויה אחת שהוגשה ולא אושרה.

שירין חאפ: אבל יש לי תחושה שנורא נוח שהם לא מאשרים - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, שנייה - - -

דוד חיון: או, זה בדיוק מה שרציתי להגיד.

קובי אוז: אפילו אם הייתה אחת שלא הייתה ראויה, אם הייתם אומרים בוא'נה, הוגשו 12 הצעות, וכולם היו לא ראויות, הייתי מרים את האוזניים ואומר – רגע, יש פה בעיה. אבל זה לא, זה הצעה אחת, נכון?

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

קובי אוז: הצעה אחת.

יוני בן מנחם: הצעה אחת, שנשלחה גם למקצה תיקונים וגם לא חזרו עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, וקובי, אתה מבין מה היה קורה - - -

שירין חאפ: אז צריך לעזור להם.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה רגע, אני רוצה שתבינו.

קובי אוז: בן אדם עוזר לעצמו.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, בעצם פה מה שקרה הוא, שהטלוויזיה בעברית הצילה את רשות השידור מאי עמידה במחויבויות בחוק, משום שאם היינו משריינים את ה-14 מיליון שקלים האלה בצד, ומחכים שהטלוויזיה בערבית תגיש את ההפקות הראויות, לא היינו עומדים בחוק. אוקי? וזה לשאלתך, אותו דבר. אם אנחנו נגיע עכשיו לדצמבר שנת 2013, והטלוויזיה בערבית לא תגיש מספיק הצעות ראויות, אנחנו לא נעמוד בחוק.

וופא פאהום זועבי: ולכן צריך לקחת את - - - -

שירין חאפ: אבל רגע - - -

היו"ר, אמיר גילת: ככה הצלנו את הרשות. הרשות לא הייתה עומדת בחוק.

קובי אוז: הצלתם את הרשות על ידי זה שלקחתם 14 מיליון שקלים ... ?

היו"ר, אמיר גילת: אבל לא הגיע. לא הגיע.

וופא פאהום זועבי: ונתתם לטלוויזיה בעברית.

קובי אוז: איזה פרצוף זה?

היו"ר, אמיר גילת: לא הגיע.

וופא פאהום זועבי: אני גם המומה מההסבר הזה, כן.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה ההסבר.

וופא פאהום זועבי: זה הסבר הלא אמיתי.

דוד חיון: זה עניין של אחריות פה.

היו"ר, אמיר גילת: תגידי, אז מה את רוצה? ש... ...

שירין חאפ: לא, אבל יש אחריות ל- - -

וופא פאהום זועבי: ... שני אנשים מהטלוויזיה הערבית, שאני מנסה - - -

קובי אוז: אז למה אתם לא כועסים עליהם?

דוד חיון: כי לא מפילים על הש.ג.

יוני בן מנחם: מאיפה אתה יודע מי כועס?

קובי אוז: אני לא יודע. אני במקומך הייתי כועס. נותנים לבן אדם 14 מיליון שקלים להוציא סוף סוף למגזר ולתכניות, ויש כל כך הרבה יוצרי קולנוע, ולא מוציאים את הכסף.

וופא פאהום זועבי: אבל הם יושבים שם ולא פותחים את הפה.

קובי אוז: שנייה, אבל תקשיבי, על העובדות אף אחד לפה לא מתווכח.

וופא פאהום זועבי: הנה הן העובדות.

קובי אוז: אבל הנה, העובדה אומרת שככה – הייתה הצעה אחת שהוגשה ומתוך ההצעות שהוגשו הייתה הצעה אחת שהוגשה - - -

יוני בן מנחם: ראויה, ראויה.

קובי אוז: והיא לא הייתה ראויה, הם החזירו אותה למקצה שיפורים, ולא... אף אחד לא אומר שזה לא נכון.

דוד חיון: הנה ליאת, היא מנהלת משאים ומתנים לתכניות.

ליאת בלום: אני רוצה רגע להבהיר. זה לא כל כך עניין משפטי, אבל אני שותפה לתהליכים, אז אולי נעשה קצת סדר. לוועדת ההתקשרויות הגיעו בלחץ אדיר של זמן, מאות הפקות, שאנחנו נדרשנו לסיים את המשאים ומתנים ולחתום על חוזים.

היו"ר, אמיר גילת: זה מעל הכל.

ליאת בלום: הזמן לא היה ריאלי. אנחנו מדברים על מיוני עד דצמבר לסגור משהו בין 50 ל-60 חוזי הפקה. ההצעה הזאת שהמנכ"ל מדבר עליה, נבעה מהעובדה שכל פעם שראינו שהצעה הולכת ליפול לנו והמשא ומתן לא מצליח, באנו לוועדה ואמרנו אוקי, מי מביא הצעה חילופית שהמשא ומתן, בהנחה שהתוכן ראוי כמובן, שהמשא ומתן בה מתקדם ואנחנו נצליח לסגור הסכם. כאן הטלוויזיה בערבית התקשתה להביא הצעות שהיה ריאלי לסגור אותן. הגענו לשלושה שבועות לפני המועד שבו אנחנו מגישים דיווח גם לבג"ץ וגם לכנסת, והם התקשו להביא דברים שעברו משא ומתן.

קובי אוז: למה?

יוני בן מנחם: אני אסביר לך למה.

ליאת בלום: כיוון שמשא ומתן זה תהליך, ואם יש - - -

יוני בן מנחם: אני לא מאשים את החברה של הטלוויזיה בערבית, אני אגיד לך, אני לא מאשים את שלמה ואת איילת שהם עושים באמת, אתם עושים את המקסימום. המצב של ההפקה במגזר הערבי, תקנו אותי אם אני טועה, הוא לא טוב. יש 5-4 מפיקים על כף יד שאפשר לספור אותם, נכון? אני טועה, שלמה?

שלמה גנור: לא.

יוני בן מנחם: והם לא ערוכים לקצב הזה. הם בעצמם הופתעו מהדבר הזה.

שירין חאפ: אז אולי אפשר להשאיל מהמחלקה. הם בעצמם

היו"ר, עאטף כיוף: וגם הייתה פנייה שלך לוועדת המדיה בערבית אם יש מפיקים, שיבואו, שיציעו.

יוני בן מנחם: נכון, עכשיו הנה, עאטף זוכר. בוועדת המדיה בערבית באו כל מיני אנשים מהחברה הערבית לתת את דעתם על השידורים, ואני פניתי אליהם ואמרתי להם רבותי, אם יש לכם מפיקים - - -

שירין חאפ: אבל למה המפיק צריך להיות ערבי, לא הבנתי?

ווּפא פאהום זועבי: לא חייב.

יואב גינאי: אני חייב לומר שאני פניתי לחלק מהמפיקים שאנחנו עובדים איתם, ואמרנו יצרו הפקות בערבית. מכאן, אז הם אמרו בסדר, אבל זה עניין של זמן. הם לא חזרו. יש להם סדר עדיפויות. כדי לעבור לשפה אחרת הם צריכים לשנות את התשתית.

קובי אוז: זה לא נוח להם.

יואב גינאי: זה להביא אנשים, תחקירנים בשפה הזאת, להביא - - -

שירין חאפ: אם היה לי תקציב של 12 מיליון שקלים, הייתי הופכת עולמות, אני רק אומרת לך. אני לא צוחקת. אני לא יודעת, אבל לא נראה לי שאנשי המקצוע בערוץ הזה אין להם. משהו פה לא מתחבר לי, לא מסתדר לי, אני לא יודעת. אני הייתי רוצה לדעת מספרית כמה הפקות יש, כמה תכניות הוצעו, כמה תכניות לא היו נכונות. משהו פה לא-, לא יודעת יש לי תחושה שיש - - -

יוני בן מנחם: שירין, אני אגיד לך מה קורה, השוק הוא בהלם. השוק במגזר הערבי הוא בהלם שיש כסף עכשיו לטלוויזיה בערבית והם לא ערוכים לזה, זה כל הסיפור.

ווּפא פאהום זועבי: יוני, אני רק דבר אחד מפריע לי. יושבים שני הנציגים של הטלוויזיה הערבית, אנחנו כולנו מדברים וחושבים במקומם, והם יושבים ולא פותחים את הפה.

יוני בן מנחם: הנה, שידברו.

וופא פאהום זועבי: אז אני רוצה לשמוע מה הם אומרים.

יוני בן מנחם: בבקשה, שלמה, דבר.

וופא פאהום זועבי: שלמה, איילת, משהו, אני רוצה לדעת אם אנחנו בכלל מדברים על הנתונים הנכונים, כשהאנשים האלה והנתונים לא אומרים כלום.

שלמה גנור: רבותי, הדברים כפי שאמר אותם המנכ"ל הם תמונת מצב אמיתית. הווה אומר, תחום ההפקה במגזר הערבי ובחברה הערבית עצמה הוא חלש. אנשים אפשר לספור אותם על יד אחת, בקושי. יש לזכור שזאת הייתה השנה הראשונה וגם חצי השנה האחרונה. לא התחלנו את השנה בחודש ינואר, אלא התחלנו את זה כבר בחודש יוני, זאת הייתה הישיבה הראשונה שבה נטלה חלק הטלוויזיה בערבית. להתארגן במהלך חמישה חודשים כדי להגיש את הדו"ח לשופט, לא היה מספיק זמן. יחד עם זאת - - -

וופא פאהום זועבי: זה תלוי בזמן או בעצלנות?

יוני בן מנחם: לא, לא, זה לא עצלנות, וופא, הם לא עצלנים, זה לא נכון.

וופא פאהום זועבי: לא הם. לפי שהם פנו אליו .

יוני בן מנחם: השוק הערבי לא ערוך לזה, הוא אמר לך את זה.

שירין חאפ: אז למה לתת לו 12 מיליון שקלים?

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, שנייה, תנו לשלמה לגמור.

שלמה גנור: זה לא ללחוץ על כפתור ולקבל תסריט. זה לא ללחוץ על כפתור ולבנות חברת הפקה עם ניסיון ועם דבר מוכח שבו היא יכולה להיכנס למשא ומתן שאנחנו יכולים להפקיד בידיה גם תקציבים וגם מסך. הם חייבים לבוא עם רקורד, ולצערי הרב זה עדיין לא קיים בחברה הערבית.

וופא פאהום זועבי: אז מה הצפי?

דוד חיון: אז למה להוציא 14 מיליון בשנת 2013, אם אין בשביל מה?

שלמה גנור: זה דבר אחד לגבי - - -

היו"ר, אמיר גילת: רוצים להוציא את הכוח.

שלמה גנור: זה לגבי תמונת המצב הכללית. שנייה - - -

קובי אוז: אז למה אני חייב להוריד 4 מיליון שקלים?

היו"ר, אמיר גילת: אה, בוקר טוב.

יוני בן מנחם: אני אגיד לך למה. אני אגיד לך למה נלחמת. כי זה לא שייך - - -

קובי אוז: מה הם יעשו עם ה-4 מיליון האלה שייקחו אותם מהדרמה היומית?

יוני בן מנחם: אני אענה לך. קודם כל לערבים מגיע 20% מהתקציב, מסכים, נכון. זה לא שייך אם יש מפיקים או אין מפיקים. ב', אנחנו פנינו למפיקים יהודים, לא מהמגזר, שגם כן יזמו ושלמה מנסה גם כן במגזר הערבי לארגן שיגישו תסריטים והפקות, ואנחנו מאמינים שכן נצליח לעשות את זה.

שלמה גנור: במהלך שנת 2012 פורסמו קולות קוראים. קולות קוראים הוגשו וישבו הוועדות השונות הפנימיות של הטלוויזיה בערבית כדי לאשר אותם.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, בעיון ראשוני אתם חושבים שזה הצעות ראויות?

שלמה גנור: כן, יש הצעות. בכל אותן ההצעות של הקולות הקוראים, הם נכנסים לתוך הסוגה העילית, ונדמה לי שפה אני משיב לך, שבעצם אפשר לעמוד. דבר שלישי, היום אנשים יותר מודעים גם בקרב המפיקים היהודים וגם בקרב המפיקים הערבים, על ידי דברים שיותר ... שקיים תקציב לטלוויזיה בערבית ואז הולכים על הדרמה. אני מסכים איתכם שאנחנו עדיין נמצאים בחודש מרס.

וופא פאהום זועבי: אבל היה המון זמן משנה שעברה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

איילת כהן: רק הערה אחת. לגבי שנת 2013, גם אם אנחנו יוצאים בנקודת היציאה הראשונה במירה עווד, אחרי 10 פרקים ומימשנו את קיד

סטאר, הגענו ל-2 מיליון. זאת אומרת שב-2 מיליון אנחנו סגרנו את התקציב ... ואין לנו אפשרות - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

איילת כהן: ... מירה עווד.

היו"ר, אמיר גילת: תעשו מה שאתם רוצים.

שלמה גנור: רק רגע, המשמעות, אפילו אם אנחנו הולכים על הדבר הקיצוני ביותר, של הפסקת הפקה באמצע, בלי שלא יהיו לנו מספר פרויקטים חיוניים לקיומו של השידור בערבית, במהלך השנה - - -

היו"ר, אמיר גילת: יהיו, יהיו - - -

שלמה גנור: מיד.

היו"ר, אמיר גילת: יהיו.

שלמה גנור: זה לא רק הסוגה העילית.

היו"ר, אמיר גילת: יהיו.

שלמה גנור: אדוני יושב הראש, אני מדבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: תגיד לי מה אתה צריך.

שלמה גנור: אני מדבר על הערוויזיון, אני מדבר על תכניות החגים לערבים, לכל - - -

היו"ר, אמיר גילת: תעשה אותם סוגה עילית.

שלמה גנור: ואני מדבר על תכניות החובה.

היו"ר, אמיר גילת: תעשה אותם סוגה עילית.

היו"ר, עאטף כיוף: כולל הערוויזיון?

היו"ר, אמיר גילת: הערווייזיון נמצא, אבל את כל השאר תעשה סוגה עילית. גם חגים. גם עברית עושים את החגים בסוגה עילית.

שירין חאפ: אבל לא נראה לי שהם יודעים לעשות, אז צריך לעזור להם.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אני פה רואה את התמונה הכללית. אנחנו חייבים 47 מיליון שקלים להוציא, לפחות, לסוגה עילית, נקודה. אז אם את החגים

צריך שיהיה בסוגה עילית – שיהיה סוגה עילית. אני אגב לא רואה שסוגה עילית זה מילת גנאי, שכולם צריכים לברוח ממנה, ומה פתאום. להיפך. אתם רוצים להעלות את הרמה של הטלוויזיה בערבית, תעשו סוגה עילית.

<u>ופא פאהום זועבי:</u> מעולה. גם אני חושבת. אני גם לא חושבת שצריך להתעקש על סוגה תחתית.

<u>קובי אוז:</u> האם אפשר באופן חד פעמי לעשות מעין החלפות? לקבל סוגה תחתית לטלוויזיה בערבית על חשבון הסוגה התחתית של ערוץ 1 - - -

<u>ופא פאהום זועבי:</u> אבל מה שאמיר אמר זה נכון, לקרוא לזה סוגה עילית.

<u>היו"ר, עאטף כיוף:</u> ההצעה שלו טובה.

<u>קובי אוז:</u> למה אי אפשר לעשות באופן חד פעמי, מאחר שהשוק הערבי כנראה בהלם ועדיין לא הצליח לעלות על - - -

<u>היו"ר, עאטף כיוף:</u> ניסה ב-2013.

<u>קובי אוז:</u> ולקחת את הכסף שמגיע לו, וזה 2013 באופן חד פעמי, למה אי אפשר לעשות סוג של החלפה. סוגה עילית, המפיקים הישראלים יודעים לעבוד ולעשות את זה, היהודים. תעבירו 2 מיליון שקלים לסוגה עילית בערוץ 1, ו-2 מיליון שקלים לסוגה תחתית לשידורי המדיה בערבית וסגרנו את העניין. להם יהיה יותר נוח לעבוד. בשנת 2014, כולם יצאו מההלם בעזרת השם, ויהיה - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אבל גם בעברית חסר בסוגה התחתית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> חברה, עם כל הכבוד לטלוויזיה הערבית, יש הרבה כבוד ואתם רואים שהגדלנו את זה. עם כל הכבוד אתם רואים איזה גידול דרמטי יש פה לעומת שנים עברו. בואו לא נשכח שכל אחד מהיושבים בחדר הזה, יישפט בסופו של דבר לפי הערוץ הראשון, האם הערוץ הראשון הוא מוצלח יותר או לא. ואנחנו מתעלמים פה כרגע - - -

<u>ופא פאהום זועבי:</u> ... לטלוויזיה הערבית?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> סליחה רגע - - -

וופא פאהום זועבי: אמיר? באמת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה אתם קוטעים אותי?

וופא פאהום זועבי: כי אתה אמרת חצי אמת עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתם קטעתם אותי באמצע, אז לכן אולי שמעת חצי אמת. יש 14 מיליון שקלים לטלוויזיה בערבית. אני חושב שזה סכום פנטסטי, אבל אנחנו לא יכולים את כל הדיון עכשיו לנהל רק על הטלוויזיה בערבית. יש פה גם ועדת תוכן של הטלוויזיה בעברית, וגם ערביי ישראל, מה לעשות, רואים את הערוץ הראשון. אם כבר זה הפוך. אני לא מכיר הרבה יהודים שרואים את ערוץ 33, אבל יש הרבה ערבים שרואים את הערוץ הראשון, ואני בכלל נגד ההגדרות האלה. אני חושב שכמו שאתם יודעים שצריך להיות שני ערוצים שמשרתים את כל האוכלוסייה, אבל אנחנו נגיע גם לזה. עם ערוץ חדשות, אתם זוכרים מה אמרתי. ערוץ חדשות גם ליהודים וגם לערבים. ואם יש CSI לא צריך להיות אפרטהייד – CSI ליהודים ו-CSI לערבים, אבל זה סוגיות אחרות.

שלמה גנור: ותחזור על זה שכמו שאמרת - - -

היו"ר, אמיר גילת: ולכן אני אומר, רגע, שיש 14 מיליון ששמנו כבר בצד לטלוויזיה בערבית. ואני אומר עוד פעם גם בהקשר הזה, כל הנושא של הטלוויזיה הישראלית בערבית צריך לעבור מהפך. אנחנו לא עובדים נכון. עובדה שאנחנו לא עובדים נכון, כי התוצאות אומרות שאנחנו לא עובדים נכון.

שירין חאפ: תכנית כמו של מירה עוואד - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני באמצע הדברים. עכשיו, לכן אני אומר, יש 14 מיליון, בואו נשים את זה בצד. עכשיו אנחנו חייבים לטפל בערוץ הראשון. דיברנו עד עכשיו על הטלוויזיה בערבית, יש גם ערוץ 1 שאותו אנחנו חייבים לחזק, כי הוא חלון הראווה שלנו. ואחרי שאמרנו את זה, אנחנו לא יכולים לקצץ שקל אחד מהתמהיל, בכל מה שנוגע לערוץ הראשון, כי גם ככה יש חוסרים וגם ככה יש עכשיו תכניות בידור שהולכות לקבל פורמט של דוקו, כי אין לנו את הכסף לעשות אותן כתכניות בידור. ואותו דבר צריך להיות גם בטלוויזיה בערבית

ואני חוזר על מה שאמרתי – סוגה עילית זה לא מילת גנאי. וגם אם צריך לעשות תכנית לחגים, אז יעשו אותה בסוגה עילית – מה קרה?

וופא פאהום זועבי: אמיר, עכשיו החצי השני של האמת. אתה אומר אנחנו נשפט על ערוץ 1 אם הוא טוב או לא טוב, אבל אנחנו הנציגים הערבים כאן באמת נשפט אם הטלוויזיה הערבית הייתה או לא הייתה.

היו"ר, אמיר גילת: נו? אמרתי שלא? עובדה שאת רוב הדיון קיימנו על זה.

וופא פאהום זועבי: נכון. עכשיו מה שאני חושבת, בשביל לסכם את הדיון - - -

היו"ר, אמיר גילת: אגב, אנחנו כחברי מליאה אחראים גם על זה וגם על זה, וגם על הרדיו - - -

וופא פאהום זועבי: אני יודעת. אבל אתה אומר שנשפט, כאילו יסתכלו עלינו אנשים מה עשיתם שם. אבל למרות שאני לא באה על תקן מה עשית שם בשביל זה, ... לכולם.

היו"ר, אמיר גילת: לא הבנת אותי. אמרתי אחרי שטיפלנו בטלוויזיה בערבית והקצבנו 14 מיליון, צריך לטפל גם בערוץ הראשון.

וופא פאהום זועבי: אמיר, שנייה, אני מסיימת. מה שהצעת עכשיו, שנקרא לזה סוגה עילית ולתת לו נופך של סוגה עילית, אני מסכימה לזה יותר מאשר לעשות החלפות, תן לי מהסוגה התחתית שלך ואתן לך מהסוגה העילית שלי, כשלך אין מה לתת לי ולי יש מה לתת לך, ואני אצא בלי כלום ואני לא בושה ולא בעיה שאני אגדיר את עצמי סוגה עילית, ואני אעשה משהו שהוא סוגה עילית, נקודה.

היו"ר, אמיר גילת: יפה.

וופא פאהום זועבי: ובזה אני סיימתי את דברי.

היו"ר, עאטף כיוף: רק הצעה מתוקנת. ראשית כל, לכל החברים, הארבעה מיליון שקלים עברו לתקציב התכניות לטלוויזיה הישראלית בערבית.

דוד חיון: נשארו.

היו"ר, עאטף כיוף: מה הבעיה שלנו? הבעיה שלנו שאנחנו צריכים ללכת על פי החלטת בג"ץ, נכון? 67%, 33%.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא בג"ץ, זה החוק.

היו"ר, עאטף כיוף: בית משפט.

היו"ר, אמיר גילת: חוק. חוק. כנסת.

היו"ר, עאטף כיוף: אני מקבל את התיקון. אז אכן, תנו לנו סמכות, לוועדת המדיה בערבית. אנחנו גם ועדת תוכן, אנחנו נשב עכשיו, נחליט מה הם הנושאים שלדעתנו צריכים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי את זה קודם.

היו"ר, עאטף כיוף: כן, היום, היום נשב ונחליט לגביהם.

היו"ר, אמיר גילת: אין היום ישיבה. אתה תחליט - - -

היו"ר, עאטף כיוף: תנו לנו את הסמכות הזאת ואנחנו לגבי 2014, נשב, שיתוף פעולה, מה שאמרת יעקב נווה. יהיה שיתוף פעולה גם כן לגבי הדרמה היהודית ערבית, גם לגבי נושאים - - -

היו"ר, אמיר גילת: הדרמה תעלה בשנת 2013.

היו"ר, עאטף כיוף: לא, לשנת 2013 יש לנו תכניות - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, תעלה דרמה יומית בשנת 2013.

יוני בן מנחם: דרמה, לא דרמה יומית.

דוד חיון: לא תעלה, לא תעלה ב-2013.

היו"ר, עאטף כיוף: עזוב, יש לנו גם כן הרבה דברים חסרים, כי התחלנו. באמת, אנחנו מודים לכם, אנחנו התחלנו התחלה טובה. תנו לנו להמשיך ותאמינו לי, החברים בוועדת המדיה בערבית, יהודים כערבים בוועדה, הם עושים את כל המאמץ כדי לקדם גם כן את הטלוויזיה הישראלית, הערבית, כמו שאנחנו דואגים לערוץ 1, אנחנו גם נדאג.

אסתי אפלבאום: אני רק רוצה שנייה להעלות בנימה אופטימית איזה שהוא רעיון. אם אתם אומרים שיש בעיה בתחום הפקה במגזר, ואם רשות השידור כבר שמה בתקציב שלה עוד כסף והרבה יותר מאשר בשנים שעברו, תפתחו

קצת את העיניים, תפתחו קצת את הראש, תעודדו יוצרים צעירים מהמגזר, תפנו לכל בתי הספר לתקשורת, תפזרו קול קורא. אני בטוחה שבבתי הספר לתקשורת בארץ אפשר למצוא דוברי ערבית, ולהציע אפילו, לעשות איזה שהוא שיתוף פעולה ולעשות קצת משהו אחר. זה גם לעתיד יותר טוב, כי זה מצמיח לכם אולי עוד מפיקים עתידיים. זה מצוין מבחינתכם, זה גם מצעיר את המסך, מביא לכם רעיונות חדשים, וגם זה נכון אני חושבת מבחינת השליחות הציבורית.

<u>היו"ר, עאטף כיוף:</u> אסתי, כל הזמן התקציב של הטלוויזיה הישראלית משנת 2001, אני הייתי בקדנציה הראשונה, היה 3 מיליון עד שנת 2011 של חטיבת התכניות.

<u>אסתי אפלבאום:</u> בסדר, מה שהיה - - -

<u>היו"ר, עאטף כיוף:</u> איפה? כמה מפיקים היו? עכשיו שמעו, פנו אלי. יוני, האמין לי, אחרי שהוא דיבר בישיבה פנו אלי עשרות. עכשיו מקימים חברות הפקה.

<u>יוני בן מנחם:</u> אהלן וסהלן.

<u>היו"ר, עאטף כיוף:</u> זה טוב מאד. זה הישג.

<u>אסתי אפלבאום:</u> מעולה.

<u>שירין חאפ:</u> רגע, רגע, אבל אני חייבת להגיד הערה לגבי השמרנות והתכנים וכו'. אני לא חושבת שהחברה הערבית של היום דומה לחברה הערבית לפני 10 ו-20 שנה. אני לא חושבת שיש לנו מנדט. אני אומרת את זה ממקום של מחנכת. עצם העובדה שלא מדברים לא על הומואים ולא על לסביות ולא על הדברים האלה, זה לא אומר שהם לא קיימים בחברה שלנו, ואני חושבת שעצם העובדה - - -

<u>דוד חיון:</u> בבית הספר שלך מדברים על זה?

<u>שירין חאפ:</u> אני רוצה להגיד לך, אני רוצה להגיד - - -

<u>דוד חיון:</u> לא, שאלתי בתמימות.

<u>שירין חאפ:</u> מוטלת עלינו חובה להצעיד את הילדים האלה לעולם אחר. אי אפשר כל הזמן לא לדבר על התכנים - - -

היו"ר, עאטף כיוף: אבל בשלבים.

שירין חאפ: רגע, רגע, בסדר, אני לא אומרת שלא בשלבים. אני חושבת שהגיע הזמן לתת לילדים שלנו משהו אחר. השמרנות הזאת, הקפדנות הזאת, מולידה רק שחרור בלתי מרוסן, שאנחנו עכשיו סובלים ממנו. ילד ערבי צריך להכיר את המושג הומו לא כקללה, את המושג לסבית לא כקללה. לא יכול להיות שמורה אצלי, פעם ראשונה שהיא רואה קונדום, מורה, רק כשילד שולף אותו ומבקשים שאני אעשה ישיבה באוהל בדואי כדי לגרש את הילד. עוד פעם, בשנת 2013 לא יכול להיות מצב כזה. חובה עלינו להשתחרר. החברה הערבית היא לא החברה שלפני 20 ו-30 שנה וצריך לשבת, להתחיל. יש עלינו חובה מוסרית וחינוכית.

וופא פאהום זועבי: זה מה שיוני אמר, שאנחנו בהלם.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, את צודקת במאה אחוז.

קובי אוז: אפשר לשאול שאלה קטנה? מאד מאד קטנה. מה הדרך לרכוש דברים איכותיים שכבר נעשו בערבית, מערוצים אחרים בינתיים?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אתה לא עומד במכסת החוק.

אסתי אפלבאום: אתה צריך הפקה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני מסכם אם כך את ההחלטה ש - - -

יואב גינאי: יש לי הצעה שיכולה להשביח. יש לנו הרבה מאד סרטי תעודה שאנחנו עושים עכשיו. למשל, סתם דוגמא, הרשת האפילה על פשעים ברשת האינטרנט. סרט על כלים מסוכנים. כל מיני דברים כאלה שאפשר בהחלט לעשות להם - - -

היו"ר, אמיר גילת: בעברית?

יואב גינאי: גרסה ערבית. אפשר לעשות להם - - -

אסתי אפלבאום: רעיון.

יואב גינאי: זה יעניין את כל הצופים. אלה דברים שהם אוניברסאליים והם מעניינים את כולם. אני ממש מציע, אם אתם רוצים, אפשר לחשוב באיזה אופן אפשר לעשות גרסה ערבית לדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: ט

שירין חאפ: זו אותה רשת. זו אותה רשות.

היו"ר, אמיר גילת: זו הצעה מצוינת.

ווּפא פאהום זועבי: תשבו, תדווחו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, ההחלטה היא כזאת - - -

היו"ר, עאטף כיוף: תקרא את ההחלטה באמת, זה מעניין אותי.

היו"ר, אמיר גילת: אם אני אומר בשורה התחתונה – התמהיל נשאר בעינו, למעט הדרמה היומית, עוברת 4 מיליון לדרמה בעברית ו-4 מיליון לסוגה עילית בערבית. ועדת המדיה בערבית תקבע את הרכב התמהיל של ה-12 מיליון סוגה עילית. לאור העובדה - - -

דוד חיון: רגע, אבל יש בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שיפתרו אותה.

דוד חיון: לא, יש בעיה שהם התחייבו כבר על 4 מיליון לתחתית.

היו"ר, אמיר גילת: אז שייצאו, שייצאו .

דוד חיון: איך ייצאו? יש חוזים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתה לא עומד בחוק.

דוד חיון: לא. זה מצב ריאלי.

קובי אוז: הם יצטרכו לעשות שינוי - - -

דוד חיון: אבל זה חוזים.

שירין חאפ: נצטרך להיות חכמים להפוך את הערוויזיון לסוגה עילית.

דוד חיון: אבל זה חוזים חתומים. חברה, אתם חיים על איזה ענן. זה חוזים חתומים, יש חובה משפטית. אי אפשר לצאת מהחוזים האלה, ליאת. זה חוזים - - -

ליאת בלום: זה תלוי בתוכן. מי שנותן בחוות הדעת נקודת יציאה, זה אנשי התוכן, אם הם מרוצים מזה או לא מרוצים מזה.

דוד חיון: לא, אני לא מדבר על מירה עווד, אני מדבר על כאלה שהתחייבו להם.

ליאת בלום: אני מדברת שהתחייבות זה הסכם חתום.

דוד חיון: חתום, חתום. אין 4.5 מיליון כמו שהם אמרו בהסכמים חתומים?

ליאת בלום: זה מירה עווד וקיד סטאר.

דוד חיון: אז זה כבר 4.5 מיליון, אז איך אפשר לייעד רק 2 מיליון לסוגה תחתית, אם יש התחייבות ל-4.5 מיליון?

היו"ר, עאטף כיוף: זו הבעיה.

היו"ר, אמיר גילת: הבעיה שאנחנו לא נעמוד בחוק.

דוד חיון: אבל יש חוזים חתומים, אתה תקבל תביעות בבית המשפט.

היו"ר, אמיר גילת: אז אתה רוצה לא לעמוד בחוק?

דוד חיון: אז מה לעשות?

אסתי אפלבאום: שייצאו.

דוד חיון: אל תיקחי אחריות על החלטה כזאת, כי אחרי זה יבואו ויתבעו אותך כאחראית דירקטורים שאמרת להפר חוזים.

אסתי אפלבאום: אבל ההחלטה להתקשר לא לוותה בסעיף תקציבי?

דוד חיון: ברור שהיא לוותה בסעיף תקציבי.

אסתי אפלבאום: אז מה הבעיה עכשיו?

דוד חיון: הבעיה שעכשיו רוצים לחלק אחרת את הסוגות, אז נוצרת בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא נכון.

דוד חיון: לא, אבל יש לך התחייבות של 4.5 מיליון שקלים על סוגה תחתית. התחייבות כתובה.

קובי אוז: ההתנהלות הזאת לא הייתה מנהל תקין.

דוד חיון: מי אמר שהיא לא הייתה מנהל תקין? זה אושר על ידי המוסדות.

קובי אוז: אבל איך יכול להיות?

היו"ר, אמיר גילת: רגע, דוד, דוד, קובי - - -

קובי אוז: הם לא מכירים את החוק?

דוד חיון: לא, אבל אתה לא מבין שרתמו את העגלה לפני הסוסים בגלל לחץ הזמנים פה?

היו"ר, אמיר גילת: יפה. עכשיו חכו רגע, קודם כל ההחלטה שקיבלנו זו החלטה עקרונית.

דוד חיון: זו בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, חכה רגע. לגבי ההתקשרויות שכבר נחתמו, אני אהיה בדברים עם המנכ"ל והמנכ"ל עם אנשי המדיה בערבית, ונראה איך אנחנו פותרים את הבעיה הזאת, אבל מבחינת המסר, זה המסר. עכשיו, מה שאני עוד מבקש, לאור הניסיון של שנת 2012, אני מבקש בתוך 60 יום דיווח של התקדמות רכש סוגה עילית במדיה בערבית, כדי שנראה תוך 60 יום איפה אנחנו עומדים.

ווּפא פאהום זועבי: יואב, אתה יכול באמת להתחיל לדבר איתם על מה שאמרת.

דוד חיון: אם מירה עוד 10 פרקים מפסיקים, כמה המחויבות?

איילת כהן: 114,000 שקלים לפרק, זה אומר 1.4 מיליון שקלים פלוס מע"מ, פלוס קיד סטאר - - -

היו"ר, אמיר גילת: מישהו ראה את מירה עוד פעם?

איילת כהן: הבאתי עכשיו דיסקים.

היו"ר, אמיר גילת: וזה מוצא חן בעינייך?

איילת כהן: תסתכלו אתם.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני שואל אותך, את המקצועית.

איילת כהן: לא, אני רוצה ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: סליחה, אנחנו לא ועדה מקצועית, אני שואל אותך.

איילת כהן: אני חושבת שיש לה פוטנציאל.

דוד חיון: פוטנציאל גם לי יש, אבל אין לי תכנית.

איילת כהן: יש לה פוטנציאל, בסך הכל יש לה רעיון טוב, יש לה - - - (מדברים ביחד)

היו"ר, עאטף כיוף: אמיר, ועדת המדיה מקיימים ישיבה לגבי החלטה שהתקבלה ואתם צריכים לקחת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אנחנו לא יכולים לקבל החלטה.

היו"ר, עאטף כיוף: לא, לא, אתם יכולים לקחת - - -

היו"ר, אמיר גילת: קיבלת 14 מיליון - - -

היו"ר, עאטף כיוף: לתת לנו סמכות לפי שיקול הדעת שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אתה לא יכול, אני אגיד לך למה. אתה לא יכול. קיבלת 14 מיליון שקלים, עאטף - - - (מדברים ביחד) עאטף, קיבלת 14 מיליון שקלים בשביל המדיה בערבית, אוקיי? מזה 12 מיליון שקלים סוגה עילית. אתה בתוך הוועדה קובע את התמהיל של סוגה עילית. עכשיו, יש פה בעיה שצריך לבדוק מול הנהלה ולשכה משפטית, לא לפורום הזה.

ליאת בלום: אני מצטערת, שתינתן חוות דעת מקצועית קודם לגבי מירה עווד, כי אם הם בכל מקרה לא מרוצים - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אבל שנייה, זה לא לפורום הזה.

דוד חיון: רגע, ואז אין בעיה משפטית. שנייה, אם מורידים את מירה עווד אחרי 10 פרקים, אין בעיה של מחויבות לסוגה תחתית מעבר ל-2 מיליון שקלים?

ליאת בלום: מבחינת נקודת היציאה, אם אתה יוצא בגלל בעיה תכנית, שאתה לא מרוצה מהתוכן, אין בעיה.

דוד חיון: לא, אבל אין לנו עוד מחויבויות חוץ ממירה עווד?

ליאת בלום: יש את קיד סטאר, שאי אפשר לצאת ממנו.

דוד חיון: כמה זה קיד סטאר?

ליאת בלום: לא יודעת.

דוד חיון: חברה, תקבלו החלטות פרקטיות, לא דיבורים. כמה זה קיד סטאר?

איילת כהן: 730,000 שקלים.

דוד חיון: זה המחויבות?

איילת כהן: כן.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני מציע להוסיף את זה כבר להחלטה עכשיו. הערוויזיון - - -

קובי אוז: רגע, יש פה שאלה טובה. הסוגה העילית הערבית היא 12 מיליון שקלים, השונות בערבית זה 2 מיליון. זה לא 67% ו-33%. למה השונות בערבית זה רק 2 מיליון?

היו"ר, אמיר גילת: זה 14 מיליון שקלים. זה 14 מ-70 מיליון.

קובי אוז: כן, אבל תיקח את ה-14 האלה, תעשה כפול 67%, כמה זה יוצא?

ערן הורן: 15 ו-85 אחוז.

היו"ר, אמיר גילת: לא הבנתי. יש מנכ"ל כספים, תשאל אותו.

דוד חיון: 85 אחוז זה העילית.

ערן הורן: הפוך. 2 מיליון מתוך ה-14 זה 14 אחוז.

קובי אוז: אז זה לא מספיק.

היו"ר, עאטף כיוף: אנחנו מדברים על 33%.

קובי אוז: אז אמור להיות סידור אחר פה בפנים. תסתכלו רגע בהיגיון.

דוד חיון: גם תיקחו בחשבון שאנחנו מתערבים בחלוקה הפנימית, שזה וועדת המדיה בערבית לבדה צריכה לקבל. אנחנו כבר מחליטים בשביל וועדת המדיה בערבית שמירה עווד לא ימשיך.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא החלטנו.

דוד חיון: אבל בפועל זה מה שאנחנו מחליטים, כי אין כסף. אתם מדברים על החלטות אקדמיות פה, במקום לקבל החלטות פרקטיות.

וופא פאהום זועבי: דוד, החלוקה הפנימית, אנחנו לא שמנו לב, ... ,ולא ידענו. אני לא שמתי לב.

דוד חיון: אבל עכשיו, ברגע שאת מחליטה שרק 2 מיליון לתחתית, את חותכת את התכניות.

וופא פאהום זועבי: אבל זה לא, זה 67%. (מדברים ביחד)

ליאת בלום: 4.5 מיליון מתוך ה-14 שהם ניצלו לז'אנר תחתית, זה עומד בהחלטה של סוגה עילית. זאת אומרת מה שכרגע מהווה להם בעיה, אם אני מבינה נכון, ותקנו אותי, זה ה-2 מיליון שקלים שונות. מבחינת החוק לא תהיה בעיה, ולכן זה כן בסמכות הוועדה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, בסדר. תנסחי את זה.

קובי אוז: אני רוצה שסוגה עילית ערבית תהיה 9.6 או 9.8 מיליון סוגה עילית, והשאר סוגה שונות. זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תקשיבו רגע, שנייה. אני מציע ככה, ההחלטה תהיה כזאת, תנו לי לסכם כי אנחנו חייבים לסיים. ה-8 מיליון נשארים בעינם: 4-4. 4 מיליון שקלים לדרמה בעברית, 4 מיליון נגדיר את זה לטלוויזיה בערבית כרגע, בסדר? החלטה שנייה, גם מהטלוויזיה בערבית וגם מהטלוויזיה בעברית ייצרו שני שלישים לפחות סוגה עילית, אוקי? ושלוש, תוך 60 יום דיווח על ההתקדמות ברכש סוגה עילית. יש מישהו שמתנגד להצעה הזאת?

וופא פאהום זועבי: לא, לא, ההצעה בסדר. ויש עוד משהו שצריך הצבעה?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז אנחנו אישרנו את זה פה אחד.

יואב גינאי: ... פנימית זה 1 חלקי 13 מחודש ... אנחנו מקבלים את אותו סכום בכל חודש. כמובן שזה לא תואם ל... שלנו, משום שיש לנו הפקות בקיץ ... מה שגורם לנו בעצם לחסימת התקציב כמעט בכל חודש - - -

היו"ר, אמיר גילת: הבנתי. ערן, אם יש לו 10 מיליון שקלים בתקציב 2013 להפקות פנימיות ואנחנו רוצים להחריג כדי שהוא יקבל את הכסף עכשיו. הוא לא יחרוג מ-10 מיליון, אבל להקדים את זה ולהחריג את זה מה-1 חלקי 12, מה אתה צריך?

ערן הורן: החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: של הוועדה הזאת?

ערן הורן: החלטה של הגוף שמוסמך.

דוד חיון: פה זה וועד מנהל, תאשר את זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז אני מציע פה הצעת החלטה. כולם הבינו על מה מדובר?

וופא פאהום זועבי: לא.

היו"ר, אמיר גילת: מכיוון שאנחנו עובדים בתקציב - - -

וופא פאהום זועבי: תסבירו לנו בערבית.

היו"ר, אמיר גילת: מאחר שאנחנו פועלים כרגע ללא תקציב מאושר לשנת 2013, החוק מחייב אותנו לעבור את התקציב ב-1 חלקי 12. המציאות היא, מאחר שאנחנו פועלים ללא תקציב מאושר, עדיין בשנת 2013, החוק מחייב אותנו שכל חודש אנחנו מוציאים 1 חלקי 12 מכלל התקציב.

דוד חיון: שזה רע מאד.

היו"ר, אמיר גילת: למשל בהפקות פנימיות יש 10 מיליון שקלים בתקציב של שנת 2013, אבל יואב גינאי יכול כרגע לקבל רק 1 חלקי 12 מהתקציב הזה. זה לא מאפשר לו לעשות שום פעילות. לכן ההצעה אומרת לא לחרוג מ-10 מיליון שקלים, אבל להקדים את התשלום ולאפשר ליואב להשתמש עכשיו כבר ב-10 מיליון.

דוד חיון: רגע, שנייה, אנחנו רק מקבלים פה החלטה לא חוקית.

וופא פאהום זועבי: למה לא חוקית?

דוד חיון: למה? כי יש חוק שאומר שתקציב רשות השידור תקף אך ורק אם יש קפה. הממשלה אישרה את זה ולאחר מכן ועדת הכספים, אבל רגע, רגע. אני רוצה לשמוע, עם כל הכבוד, ליאת.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, ליאת, אנחנו עובדים עם תקציב - - -

דוד חיון: רגע, תן לי רגע לנמק. ליאת, יש את הסיפור הזה של ה-1 חלקי 12. עכשיו אנחנו גוף בסך הכל סוברני, עם מליאה משלו, עם דירקטוריון משלו וכו' וכו'. אנחנו מקבלים החלטות בגבול הסבירות, וגבול הסבירות אומר שלא יכול להיות שאנחנו נפעל שנה אחרי שנה בלי תקציב מאושר, כי שר האוצר ואחרי זה הממשלה ואחרי זה ועדת הכספים, לא מטריחים את עצמם לאשר בזמן את התקציב. האם ברמת הסבירות המשפטית, אנחנו מוגנים אם אנחנו בכל זאת מקבלים החלטות ענייניות ומהותיות לפי התקציבים שאישרנו, או שאנחנו חייבים להיצמד ל-1 חלקי 12 כמו תוכי.

היו"ר, אמיר גילת: על קוצו של יוד, או שאפשר לקחת - - -

דוד חיון: האם אין לנו איזו עצמאות שלנו כדירקטורים, לקבל החלטה סבירה שהיא הרבה יותר מסבירה, כי העברנו בכל הערכאות את התקציב ובזמן, לפני סוף השנה, והעברנו את זה לגופים הממשלתיים ולכנסת, והם לא מאשרים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, מדובר פה על נקודה ספציפית, גם בערבית, אבל בעברית זה 10 מיליון שקלים שהם בתקציב הפקות פנימיות לשנת 2013, ואנחנו מבקשים לאפשר לטלוויזיה להוציא עכשיו את הסכום הזה, ולא לחכות לחודש-חושד.

ליאת בלום: זה יהיה חוסר אחריות לענות לך.

דוד חיון: אז היא תכין חוות דעת משפטית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הוועדה המשותפת מאשרת את ההצעה כפוף לחוות דעת משפטית.

לינדה בר: רגע, אמיר, שאלתם קודם לגבי המופע המרכזי של יום העצמאות. אז שנה שעברה החלק השני היה עם 8% - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, זה לא עכשיו.

לינדה בר: והחלק השני עם 6.3%, והממוצע של שני החלקים, של המשדר שחולק לשני חלקים, לשני משדרים, זה 7.3%.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא לעכשיו.

דוד חיון: לא שווה מיליון. אנחנו מסכמים את הישיבה בכך שאנחנו מאשרים את הצעת ההחלטה על ההפקות הפנימיות, כפוף לחוות דעת משפטית. תודה, הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה